

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 18 lipca 2011 r.

Nr 150

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY POWIATU

- 2560** – Rady Powiatu Wrocławskiego nr VII/52/11 z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie nadania kategorii drogi powiatowej ulicy Chłopskiej w m. Smolec, gmina Kąty Wrocławskie 14149

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 2561** – Rady Miejskiej w Górze nr XI/79/11 z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra 14151
- 2562** – Rady Miejskiej Legnicy nr X/104/11 z dnia 27 czerwca 2011 r. w sprawie nadania nazw ulic na obszarze miasta Legnicy 14153
- 2563** – Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju nr X/46/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia granic obwodu Szkoły Podstawowej nr 2 im. Żołnierzy z Monte Cassino w Polanicy-Zdroju 14157
- 2564** – Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju nr X/47/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia granic obwodu Gimnazjum im. dr Józefa Matuszewskiego w Polanicy-Zdroju 14157
- 2565** – Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju nr X/48/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycielom zajmującym stanowiska kierownicze w szkołach i przedszkolu oraz określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć pedagogów, psychologów i logopedów 14158
- 2566** – Rady Miejskiej w Twardogórze nr VII.31.2011 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr 351/2, AM-1, położonej w obrębie Drogoszowice 14158
- 2567** – Rady Miejskiej Wałbrzycha nr XIV/102/11 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/305/2008 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 19 grudnia 2008 roku w sprawie przyjęcia Wieloletniego Programu Gospodarowania Zasobem Mieszkaniowym Gminy Wałbrzych na lata 2009–2013 z późniejszymi zmianami 14163

UCHWAŁY RAD MIAST I GMIN

- 2568** – Rady Miasta i Gminy Prochowice nr X/65/2011 z dnia 27 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych 14164
- 2569** – Rady Miasta i Gminy Prusice nr XII/65/11 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412, położonej we wsi Skokowa 14164

UCHWAŁY RAD GMIN

- 2570** – Rady Gminy Jerzmanowa nr IX/59/2011 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa 14169
- 2571** – Rady Gminy Malczyce nr IX/46/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie opłat za świadczenia w Publicznym Przedszkolu w Malczycach prowadzonym przez Gminę Malczyce 14170
- 2572** – Rady Gminy Oleśnica nr IX/43/11 z dnia 10 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania 14171

- 2573** – Rady Gminy Oława nr XIV/63/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawnych, przypadających Gminie Oława i jej podległym jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania ulg 14180
- 2574** – Rady Gminy Stoszowice nr 39/VII/2011 z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie ustalenia planu sieci publicznych szkół na terenie Gminy Stoszowice oraz określenia granic ich obwodów 14184

ZARZĄDZENIE

- 2575** – Wójta Gminy Czernica nr 47/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego 14185

ROZSTRZYGNIĘCIA NADZORCZE

- 2576** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.149.2011.AZ5 z dnia 6 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność zarządzenia nr 47/2011 Wójta Gminy Czernica z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego 14185
- 2577** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.262.2011.MS6-1 z dnia 12 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność § 1 ust. 4, ust. 7, ust. 8 i ust. 9 załącznika nr 2 do uchwały nr XI/79/11 Rady Miejskiej w Górze w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra 14188
- 2578** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.874.2011.LF z dnia 13 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność § 7 ust. 1 we fragmencie „w której obowiązują następujące ustalenia: 1) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę ustala się wymóg uzyskania wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem konserwatorskim na prowadzenie prac ziemnych; 2) w zakresie określonym w wytycznych, o których mowa w pkt 1 obowiązuje uzyskanie pozwolenia na prace archeologiczne i wykopaliskowe; 3) prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora”, § 10 ust. 3 pkt 10 oraz § 10 ust. 4 uchwały nr XII/65/11 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412, położonej we wsi Skokowa 14191
- 2579** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.612.2011.MG z dnia 13 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność ust. 2 Rozdziału 2, całość Rozdziałów 3 i 4 załącznika do uchwały Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 czerwca 2011 roku nr IX/43/11 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania 14196
- 2580** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.315.2011.MS6-1 z dnia 13 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 1 i ust. 2 uchwały Rady Gminy Jerzmanowa nr IX/59/2011 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa 14200
- 2581** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.607.2011.MW2 z dnia 13 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej Ząbkowicach Śląskich z dnia 30 czerwca 2011 roku nr XV/61/2011 w sprawie: zmiany uchwały nr VI/22/2010 z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami wchodzącymi w skład gminnego zasobu nieruchomości 14202
- 2582** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.631.2011.MW2 z dnia 13 lipca 2011 r. stwierdzające nieważność § 7 uchwały Rady Gminy Oława z dnia 30 czerwca 2011 r. nr XIV/63/2011 w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Oława i jej jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania ulg 14204

OBWIESZCZENIE

- 2583** – Komisarza Wyborczego w Jeleniej Górze z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie podania do publicznej wiadomości informacji o zmianach w składzie Rady Miejskiej Jeleniej Góry 14206

OGŁOSZENIE

2584 – Starosty Jeleniogórskiego nr 1\2011 z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zgłaszania kandydatów na członków Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Jeleniej Górze

14207

2560

**UCHWAŁA NR VII/52/11
RADY POWIATU WROCŁAWSKIEGO**

z dnia 16 czerwca 2011 r.

w sprawie nadania kategorii drogi powiatowej ulicy Chłopskiej w m. Smolec, gmina Kąty Wrocławskie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113) oraz art. 6a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, Nr 23, poz. 136, Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101, Nr 86, poz. 720, Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 152, poz. 1018, Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13), Rada Powiatu Wrocławskiego w porozumieniu z Zarządem Województwa Dolnośląskiego oraz po zasięgnięciu opinii Burmistrza Miasta i Gminy Kąty Wrocławskie, opinii Prezyden-

ta Miasta Wrocławia oraz opinii Zarządów Powiatów: Dzierżoniowskiego, Oleśnickiego, Oławskiego, Strzelińskiego, Średzkiego, Świdnickiego, Trzebnickiego uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się kategorię drogi powiatowej ulicy Chłopskiej w m. Smolec, gmina Kąty Wrocławskie, zlokalizowanej na działce nr 175/4 AM-7 obręb Smolec, gmina Kąty Wrocławskie.

§ 2. Położenie i przebieg drogi, o której mowa w § 1, oznaczone są na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Wrocławskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2012 r.

Przewodniczący Rady Powiatu:
Michał Trębacz

Załącznik do uchwały nr VII/52/11
Rady Powiatu Wrocławskiego z dnia
16 czerwca 2011 r.

2561

**UCHWAŁA NR XI/79/11
RADY MIEJSKIEJ W GÓRZE**

z dnia 15 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn zm.) i art. 15 ust.2 Ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 5, poz. 13) Rada Miejska w Górze uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Udostępnić operatorom publicznego transportu zbiorowego oraz przedsiębiorcom uprawnionym do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób, możliwość korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra na zasadach określonych w Regulaminie.

2. Wykaz przystanków komunikacyjnych stanowi załącznik nr 1 do Uchwały.

3. Regulamin korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządza-

jącym jest Gmina Góra stanowi załącznik nr 2 do Uchwały.

§ 2. Za korzystanie przez operatorów publicznego transportu zbiorowego z przystanków komunikacyjnych ustala się stawkę 0,04 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Góry.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Andrzej Rogala

**Załącznik nr 1 do uchwały nr XI/79/11
Rady Miejskiej w Górze z dnia 15 czerwca
2011 r.**

Wykaz przystanków komunikacyjnych, których właścicielem i zarządzającym jest Gmina Góra

Lp.	Nr przystanku	Gmina	Powiat	Kategoria drogi	Numer drogi	Znak D-15	Znak D-15 i wiatka	Zatoka autobusowa	Lokalizacja przystanku	
1	Borszyn Mały	Góra	Góra	powiatowa	1077		tak	nie		
2	Borszyn Mały	Góra	Góra	gminna	100753 D		tak			
3	Borszyn Wielki	Góra	Góra	powiatowa	1077		tak	nie	P	
4	Borszyn Wielki	Góra	Góra	powiatowa	1077		tak	nie	L	
5	Bronów – skrzyż.	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak	nie		
6	Bronów 1	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak			
7	Bronów 2	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak			
8	Chróścina 1	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak	L	
9	Chróścina 2	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak	P	
10	Chróścina	Góra	Góra				tak	tak	L	Skarb Państwa
11	Chróścina	Góra	Góra				tak	tak	P	Skarb Państwa
12	Glinka 1	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak		
13	Glinka 2	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak		
14	Glinka 3	Góra	Góra	powiatowa	1070		tak			
15	Gola Górowska	Góra	Góra	powiatowa	1081		tak	tak		
16	Grabowno	Góra	Góra	powiatowa	1084		tak	nie		
17	Jastrzebia - Wroniniec	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
18	Jastrzebia - Wroniniec	Góra	Góra	wojewódzka	324	tak		tak		
19	Jastrzebia 1	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
20	Jastrzebia 2	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
21	Jastrzebia 3	Góra	Góra	wojewódzka	324	tak		tak		
22	Kłoda Górowska	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
23	Kłoda Górowska	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
24	Kłoda Górowska	Góra	Góra	powiatowa	1084		tak			
25	Laskowa 1	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak		
26	Laskowa 2	Góra	Góra	wojewódzka	323	tak		tak		
27	Sławęcice	Góra	Góra	gminna	100785 D		tak		L	
28	Szedzic 1	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
29	Szedzic 2	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
30	Szedzic 3	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
31	Ślubów	Góra	Góra	powiatowa	1083		tak			

32	Wieruszowice	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak			
33	Rogów Górowski	Góra	Góra	gminna	100766 D		tak		P	
34	Rogów Górowski	Góra	Góra	gminna	100766 D		tak		P	
35	Osetno 1	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak	P	
36	Osetno 2	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak	L	
37	Osetno Małe	Góra	Góra	gminna			tak			
38	Ryczeń 1	Góra	Góra	gminna	100783 D		tak	tak	P	
39	Ryczeń 2	Góra	Góra	powiatowa	1082		tak			
40	Ryczeń 3	Góra	Góra	gminna	100783 D		tak	tak	P	
41	Wierzowice Małe	Góra	Góra	gminna			tak			
42	Wierzowice Wielkie	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak			
43	Wierzowice - leśniczówka	Góra	Góra	powiatowa	1084		tak			
44	Witoszyce	Góra	Góra	powiatowa	1068		tak	tak		
45	Witoszyce	Góra	Góra	powiatowa	1068		tak			
46	Nowa Wioska	Góra	Góra	powiatowa	1067		tak			
47	Polanowo	Góra	Góra	powiatowa	1070		tak			
48	Radosław	Góra	Góra	powiatowa	1067		tak	tak		
49	Radosław	Góra	Góra	powiatowa	1067		tak			
50	Brzeżany 1	Góra	Góra	powiatowa	1069		tak			
51	Brzeżany 2	Góra	Góra	powiatowa	1071		tak			
52	Łagiszyn	Góra	Góra	powiatowa	1070		tak			
53	Zawieście 1	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak	tak	L	
54	Zawieście 2	Góra	Góra	powiatowa	1087		tak	tak	P	
55	Kruszyniec	Góra	Góra	powiatowa	1076		tak			
56	Ligota	Góra	Góra	powiatowa	1076		tak			
57	Czernina – ul. Rydyńska	Góra	Góra	powiatowa	1076		tak	tak		
58	Czernina – ul. Rydyńska	Góra	Góra	powiatowa	1076		tak	tak		
59	Stara Góra	Góra	Góra	wojewódzka	323		tak	tak		
60	Strumienna	Góra	Góra	powiatowa	1080		tak			
61	Ułanka	Góra	Góra	powiatowa	1069		tak			
62	Sułków	Góra	Góra	powiatowa	1074		tak			
63	Żarki	Góra	Góra	gminna	100757 D		tak			
64	Strumyk	Góra	Góra	gminna	100758 D		tak		P	
65	Strumyk	Góra	Góra	gminna	100758 D		tak	tak		
66	Strumyk - skrzyżowanie	Góra	Góra	powiatowa	1076		tak			
67	Góra - ul. Poznańska	Góra	Góra	wojewódzka	323	tak			P	
68	Góra – ul. Wrocławska 1	Góra	Góra	wojewódzka	324	tak			P	
69	Góra – ul. Wrocławska 2	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak		P	
70	Góra – ul. Głogowska	Góra	Góra	gminna	100699 D	tak			P	
71	Góra – ul. Głogowska	Góra	Góra	gminna	100699 D		tak		L	
72	Góra – ul. Starogórska	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak	tak		
73	Góra – ul. Starogórska	Góra	Góra	wojewódzka	324		tak			

Załącznik do uchwały nr XI/79/11 Rady Miejskiej w Górze z dnia 15 czerwca 2011 r.

Regulamin korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra

§ 1. 1. Z przystanków komunikacyjnych korzystać mogą wyłącznie przewoźnicy będący operatorami publicznego transportu zbiorowego oraz przedsiębiorcy uprawnieni do prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób, zwani dalej przewoźnikami.

2. Udostępnienie przewoźnikom przystanków komunikacyjnych następuje na pisemny wniosek, do którego należy dołączyć:

1) aktualny odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej,

- 2) kserokopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji statystycznej (REGON),
- 3) kserokopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP),
- 4) kserokopię dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób,
- 5) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, czasy odjazdów i przyjazdów oraz długość linii podaną w kilometrach i odległości między przystankami na terenie miasta i gminy Góra,

- 6) mapę z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami na terenie miasta i gminy Góra
- 7) wykaz obsługiwanych przystanków ze wskazaniem lokalizacji i nazw miejscowości,
- 8) w przypadku linii rozpoczynających lub kończących się na terenie miasta Góra miejsca postoju dla pojazdów realizujących przewozy na przystanku początkowym i końcowym.

3. Wnioski należy składać w punkcie informacyjnym Urzędu Miasta i Gminy Góra.

4. Burmistrz Góry jest uprawniony i zobowiązany do:

- 1) przyjmowania i rozpatrywania w kolejności zgłoszeń wniosków w sprawie uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych,
- 2) zawierania i rozwiązywania umów dotyczących uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych.

5. Korzystanie z przystanków komunikacyjnych jest odpłatne. Stawka opłaty jest zgodna z ustawą o publicznym transporcie zbiorowym.

6. Opłata za korzystanie z przystanków jest naliczana i pobierana przez Gminę Góra w cyklach miesięcznych.

7. Gmina Góra może odmówić uzgodnienia korzystania z przystanków komunikacyjnych w przypadku, gdy:

- 1) uzgodnienie kolejnej linii komunikacyjnej może spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego (zbyt mała pojemność zatoki przystankowej),
- 2) z przewoźnikiem uprzednio rozwiązano umowę z powodów opisanych w punkcie 8.

8. Umowa na korzystanie z przystanków komunikacyjnych może zostać wypowiedziana w przypadku stwierdzenia:

- 1) nie przestrzegania przez przewoźnika rozkładu jazdy, co powoduje utrudnienia w korzystaniu z przystanków przez innych przewoźników,
- 2) niepłacenia należności za korzystanie z przystanków komunikacyjnych przez 2 kolejne okresy płatnicze,

- 3) wygaśnięcia lub cofnięcia uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób,
- 4) stworzenie zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego poprzez m.in. blokowanie wjazdu do zatok autobusowych innym przewoźnikom,
- 5) niepowiadomienia administratora o zmianie rozkładu jazdy lub przystanków z których przewoźnik korzysta,
- 6) zaprzestania działalności przewozowej,
- 7) naruszenia postanowień niniejszego Regulaminu.

9. Przewoźnik zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia Gminy Góra z 1-miesięcznym wyprzedzeniem o planowanym zmianach, które mają wpływ na informacje zawarte w dokumentach załączonych do wniosku (o którym w ust. 2), lub o zaprzestaniu działalności przewozowej.

§ 2. 1. Przewoźnicy korzystający z przystanków komunikacyjnych mają prawo zatrzymywać na nich swoje pojazdy wyłącznie w celu umożliwienia pasażerom wsiadania i wysiadania. Zabrania się zatrzymywania pojazdów na przystankach w innym celu, w szczególności oczekiwania na pasażerów.

2. Zabrania się na terenie przystanków komunikacyjnych bez zgody Gminy Góra rozmieszczania plakatów i ogłoszeń oraz prowadzenia innej działalności niż przewóz osób.

3. Wykonanie i umieszczenie tabliczek rozkładu jazdy należy do przewoźnika. Wzór tabliczki i sposób mocowania należy uzgodnić w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska. Utrzymanie tabliczek z rozkładem jazdy należy do przewoźnika.

Przewodniczący Rady:
Andrzej Rogala

2562

UCHWAŁA NR X/104/11 RADY MIEJSKIEJ LEGNICY

z dnia 27 czerwca 2011 r.

w sprawie nadania nazw ulic na obszarze miasta Legnicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218,

z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458), z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675 oraz z 2011 r., Nr 21, poz. 113) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się z dniem 1 listopada 2011 r. nazwy:

- a) ul. Jana Karskiego, dla drogi wewnętrznej biegnącej równolegle do ulic Batalionu Zośka i gen. Leopolda Okulickiego oraz prostopadle

do ulicy rotm. Witolda Pileckiego, położonej w Legnicy, w obrębie Piekary Osiedle, stanowiącej drogę dojazdową z ulicy rotm. Witolda Pileckiego do osiedla domków jednorodzinnych w kierunku północnym, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1,

- b) ul. Stefana Korbońskiego, dla drogi wewnętrznej biegnącej równolegle do ulic Batalionu Żółka i gen. Leopolda Okulickiego oraz prostopadle do ulicy rotm. Witolda Pileckiego, położonej w Legnicy, w obrębie Piekary Osiedle, stanowiącej drogę dojazdową z ulicy rotm. Witolda Pileckiego do osiedla domków jednorodzinnych w kierunku południowym, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1,
- c) ul. Słonecznikowa, dla drogi wewnętrznej biegnącej równolegle do ulic Nowodworskiej i Pierwiosnków oraz prostopadle do ulicy Fiołkowej, położonej w Legnicy, w obrębie Przybków, stanowiącej drogę dojazdową do osiedla

domków jednorodzinnych w kierunku południowym, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 2.

2. Przebieg dróg wewnętrznych, o których mowa w ust. 1 przedstawiono w załącznikach mapowych do niniejszej uchwały.

3. Drogi wewnętrzne, o których mowa w ust. 1, uzyskały pisemne zgody właścicieli terenów, na których są zlokalizowane.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Legnicy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wiceprzewodniczący Rady:
Krzysztof Ślufcik

Załącznik nr 1 do uchwały nr X/104/11
Rady Miejskiej Legnicy z dnia 27 czerwca
2011 r.

Załącznik nr 2 do uchwały nr X/104/11
Rady Miejskiej Legnicy z dnia 27 czerwca
2011 r.

2563

**UCHWAŁA NR X/46/2011
RADY MIEJSKIEJ W POLANICY-ZDROJU**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

**w sprawie określenia granic obwodu Szkoły Podstawowej nr 2 im. Żołnierzy z Monte Cassino
w Polanicy-Zdroju**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) Rada Miejska w Polanicy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się obwód Szkoły Podstawowej nr 2 im. Żołnierzy z Monte Cassino w Polanicy-Zdroju, który obejmuje :

1. wszystkie ulice z Gminy Polanica-Zdrój,
2. z Gminy Szczytna – miejscowość Wolany od nr 66 do 135.

§ 2. Traci moc uchwała nr XXXIV/247/2005 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 30 sierpnia 2005 roku w sprawie określenia granic obwodu Szkoły Podstawowej nr 2 im. Żołnierzy z Monte Cassino w Polanicy-Zdroju, ul. Wojska Polskiego 23.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Polanica-Zdrój.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 września 2011 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Zbigniew Puchniak

2564

**UCHWAŁA NR X/47/2011
RADY MIEJSKIEJ W POLANICY-ZDROJU**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia granic obwodu Gimnazjum im. dr Józefa Matuszewskiego w Polanicy-Zdroju

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) Rada Miejska w Polanicy-Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się obwód Gimnazjum im. dr Józefa Matuszewskiego w Polanicy-Zdroju, który obejmuje:

1. wszystkie ulice z Gminy Polanica-Zdrój,
2. z Gminy Szczytna – miejscowość Wolany od nr 66 do 135.

§ 2. Traci moc uchwała nr 41/VIII/99 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 25 lutego 1999 r. w sprawie określenia obwodu Gimnazjum w Polanicy-Zdroju.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Polanica-Zdrój.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 września 2011 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Zbigniew Puchniak

2565

**UCHWAŁA NR X/48/2011
RADY MIEJSKIEJ W POLANICY-ZDROJU**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych nauczycielom zajmującym stanowiska kierownicze w szkołach i przedszkolu oraz określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć pedagogów, psychologów i logopedów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 42 ust. 7 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) Rada Miejska w Polanicy – Zdroju uchwala, co następuje:

§ 1. Tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli, którym powierzono funkcję dyrektorów szkół (przedszkola), dla których Gmina Polanica-Zdrój jest organem prowadzącym, zależy od liczby oddziałów w danej szkole (przedszkolu) i wynosi:

1. dyrektor przedszkola liczącego 3 – 4 oddziały – 8 godzin,
2. dyrektor szkoły liczącej do 17 oddziałów – 5 godzin,
3. dyrektor szkoły liczącej 18 i więcej oddziałów – 3 godziny,
4. wicedyrektor szkoły liczącej do 17 oddziałów – 9 godzin,
5. wicedyrektor szkoły liczącej 18 i więcej oddziałów – 7 godzin.

§ 2. Ustalony w § 1 tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych odnosi się także do nauczyciela, który obowiązki kierownicze pełni w zastępstwie nauczyciela, któremu powierzono stanowisko kierownicze, z tym że obowiązuje on od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zlecono nauczycielowi pełnienie funkcji

dyrektora, a ustaje z końcem miesiąca, w którym nauczyciel zaprzestał pełnić funkcję.

§ 3. Określa się tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli szkół nie wymienionych w art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela według następujących norm :

1. pedagog – 20 godzin,
2. psycholog – 20 godzin,
3. logopeda – 20 godzin.

§ 4. Traci moc uchwała nr X/64/2003 Rady Miejskiej w Polanicy-Zdroju z dnia 26.06.2003 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla nauczycieli, którym powierzono stanowiska kierownicze w szkołach i przedszkolach, a także określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć pedagogów.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Polanica-Zdrój.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 września 2011 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Zbigniew Puchniak

2566

**UCHWAŁA NR VII.31.2011
RADY MIEJSKIEJ W TWARDOGÓRZE**

z dnia 31 marca 2011 r.

w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr 351/2, AM-1, położonej w obrębie Drogoszowice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) i art.20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) oraz w związku z uchwałą nr IX/47/07 Rady Miejskiej w Twardogórze z dnia 18 maja 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospoda-

rowania przestrzennego dla terenu działki nr 351/2, AM-1, położonej w obrębie Drogoszowice, po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Twardogóra zatwierdzonym Uchwałą nr LII/373/98 Rady Miejskiej w Twardogórze z dnia 18 czerwca 1998 roku zmienionym uchwałą nr XII/66/07 z dnia 26 października 2007 roku, Rada Miejska w Twardogórze uchwala co następuje:

DZIAŁ I

USTALENIA OGÓLNE

Rozdział 1

Zakres obowiązywania planu

§ 1. 1. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr 351/2, AM-1, położonej w obrębie Drogoszowice, zwana dalej planem, obejmuje obszar w granicach przedstawionych na rysunku planu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Integralną częścią planu jest rysunek planu w skali 1:1000 stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

4. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych stanowi załącznik nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 2. Określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) plan – należy przez to rozumieć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w §1 niniejszej uchwały,
- 2) linia rozgraniczająca – linia oddzielająca poszczególne tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 3) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia wyznaczona na rysunku planu i określona w niniejszej uchwale dla danego terenu, której nie może przekroczyć żaden element budynku,
- 4) szerokość elewacji – całkowita szerokość widoku elewacji od strony frontu działki,
- 5) przeznaczenie terenu – kategorie form zagospodarowania lub działalności lub grupy tych kategorii, które jako jedyne są dopuszczone w danym terenie,
- 6) uchwała – niniejsza uchwała.

§ 3. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica obszaru objętego tożsama z granicą strefy ochrony zabytków archeologicznych i strefą „K” ochrony konserwatorskiej,
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania,
- 3) symbole terenów,
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy,
- 5) przeznaczenia terenów.

§ 4. 1. Ustala się przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej – ME,
- 2) teren wód powierzchniowych – WS,
- 3) teren dróg wewnętrznych – KDW.

2. Na każdym z terenów zakazuje się przeznaczeń innych niż te, które są dla niego ustalone w planie.

Rozdział 2

Ustalenia w zakresie zasad zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy

§ 5. Na terenie objętym planem, o ile przepisy działu II nie stanowią inaczej, dopuszcza się lokalizację urządzeń budowlanych.

§ 6. Na terenie objętym planem, o ile przepisy działu II nie stanowią inaczej, obowiązuje: zakaz lokalizacji obiektów tymczasowych.

Rozdział 3

Ustalenia w zakresie ochrony środowiska

§ 7. Na terenie objętym planem, o ile przepisy działu II nie stanowią inaczej, w zakresie ochrony środowiska obowiązuje:

- 1) tymczasowe gromadzenie w pojemnikach odpadów komunalnych powstałych jedynie na terenie,
- 2) gromadzenie i usuwanie odpadów komunalnych na zasadach określonych w przepisach szczególnych oraz gminnych przepisach porządkowych,
- 3) stosowanie do celów grzewczych ekologicznych źródeł energii poprzez wykorzystanie energii cieplnej, przy wytwarzaniu której spełnione są normy w zakresie emisji zanieczyszczeń i ochrony środowiska, w tym w szczególności wykorzystanie paliw płynnych i gazowych oraz urządzeń do spalania paliw stałych o stopniu sprawności energetycznej nie mniejszej niż 70%,
- 4) zakazuje się przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji z zakresu łączności publicznej, infrastruktury technicznej i dróg publicznych.

Rozdział 4

Ustalenia w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

§ 8. 1. Ustala się strefę ochrony zabytków archeologicznych, oznaczoną jak na rysunku planu.

2. W strefie, o której mowa w ust. 1, obowiązuje uzgodnienie wszelkich inwestycji wymagających prac ziemnych z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków we Wrocławiu, co do obowiązku prowadzenia stałego nadzoru archeologicznego i w razie konieczności ratowniczych badań archeologicznych, za pozwoleniem Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prace archeologiczne i wykopaliskowe.

3. Pozwolenie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prace archeologiczne i wykopaliskowe, o którym mowa w ust. 2 należy uzyskać przed złożeniem wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszeniem robót budowlanych.

4. Istnieje możliwość odkrycia nowych stanowisk archeologicznych, ich wykaz podlega sukcesywnej weryfikacji i uzupełnieniom.

§ 9. 1. W obrębie archiwalnych stanowisk archeologicznych oraz ich bezpośrednim sąsiedztwie

wszelkie inwestycje wymagające prac ziemnych wymagają przeprowadzenia ratowniczych badań archeologicznych.

2. Przed uzyskaniem pozwolenia na budowę lub zgłoszeniem robót budowlanych należy uzyskać pozwolenie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków we Wrocławiu na przeprowadzenie robót ziemnych na terenie zabytkowym w trybie prac konserwatorskich, polegających na przeprowadzeniu wyprzedzających ratowniczych badań archeologicznych metodą wykopaliskową, przez uprawnionego archeologa.

§ 10. 1. Ustala się strefę „K” ochrony konserwatorskiej, oznaczoną jak na rysunku planu.

2. W strefie, o której mowa w ust. 1, obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) należy zachować i wyeksponować elementy historycznego układu przestrzennego i kompozycję zieleni,
- 2) należy utrzymać krajobraz przyrodniczy związany przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym i ruralistycznym, winno się uwolnić jego obszar od elementów dysharmonizujących, rekultywować tereny zniszczone, a w przypadku wprowadzania nowych elementów winny one podnosić estetyczne wartości tych terenów i podkreślać ich związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym i ruralistycznym,
- 3) należy przyznać pierwszeństwo wszelkim działaniom odtworzeniowym i rewaloryzacyjnym, zarówno w przypadku przyrodniczych elementów krajobrazu, jak i w stosunku do historycznej struktury technicznej, instalacji wodnych, sieci komunikacyjnych oraz obiektów zabytkowych znajdujących się w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków,
- 4) nowa zabudowa winna być dostosowana do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie rozplanowania, skali i bryły przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej oraz nawiązywać formami i stosowanymi materiałami do lokalnej, historycznej tradycji architektonicznej,
- 5) umieszczenia reklam lub innych tablic, nie związanych bezpośrednio z danym obiektem i stanowiących element obcy na tym obszarze jest zabronione. Dopuszcza się umieszczenie tablic informacyjnych instytucji lub szyldów sklepów i zakładów w miejscach na to wyznaczonych, we właściwej, nie agresywnej formie,
- 6) wszelkie działania inwestycyjne należy uzgadniać z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków we Wrocławiu.

Rozdział 5

Zasady obsługi w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej

§ 11. 1. Na terenie objętym planem, o ile przepisy działu II nie stanowią inaczej, w zakresie zasad obsługi infrastruktury technicznej obowiązują:

- 1) dostawa wody z miejskiej sieci wodociągowej,
- 2) odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej z zastrzeżeniem ust. 2 pkt.1,
- 3) retencjonowanie wód opadowych,

- 4) zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznych,
- 5) skablowanie w ziemi napowietrznych linii energetycznych,
- 6) dostawa gazu z rozdzielczej sieci gazowej,
- 7) rozbudowa sieci rozdzielczej na tereny przeznaczone pod zabudowę wyznaczone planem,
- 8) lokalizacja nowych inwestycji, w zakresie realizacji sieci infrastruktury technicznej, w liniach rozgraniczających ulic z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2.

2. Na terenie objętym planem, o ile przepisy działu II nie stanowią inaczej, w zakresie zasad obsługi infrastruktury technicznej dopuszcza się:

- 1) dla nowej zabudowy do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych,
- 2) odstępstwo od zasady, o której mowa w ust. 1 pkt. 8 wyłącznie wtedy, gdy nie ma technicznej możliwości realizacji tych ustaleń.

3. Na terenie objętym planem, w zakresie rozbudowy i budowy systemu komunikacji obowiązują:

- 1) wykonanie nawierzchni ulicy po realizacji sieci infrastruktury technicznej,
- 2) lokalizacja garaży i miejsc postojowych w granicach działek budowlanych,
- 3) na terenie zabudowy jednorodzinnej, minimum dwa miejsca postojowe na każdej działce wliczając w to garaż.

DZIAŁ II

USTALENIA DLA TERENÓW

Rozdział 6

Ustalenia dla terenów zabudowy mieszkaniowej ekstensywnej

§ 12. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1.ME, ustala się przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa ekstensywna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie kształtowania zabudowy obowiązują:

- 1) kształtowanie budynków – jako wolnostojące,
- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy określona jak na rysunku planu w odległości 4 m i 6 m od linii rozgraniczających,
- 3) wysokość budynków do 9 m z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2,
- 4) budynek mieszkalny do dwóch kondygnacji, w tym poddasze użytkowe,
- 5) zakaz stosowania:
 - a) ogrodzeń z prefabrykatów betonowych,
 - b) dachów asymetrycznych, lukarn i facjat dachowych o powierzchni większej niż połowa połaci dachu,
 - c) okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych;
- 6) dachy o kącie nachylenia połaci od 30° do 45°,
- 7) pokrycie dachu dachówką lub materiałem imitującym dachówkę.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie kształtowania zabudowy dopuszcza się:

- 1) ogrodzenia od frontu działki o wysokości do 1,5 m, ażurowości min.60%, z podmurówką pełną do 0,5 m,

- 2) na działce budowlanej budynek garażowy lub gospodarczy wolno stojący, o powierzchni zabudowy do 40 m², wysokości do 6 m, o geometrii dachu i pokryciu jak dla budynku mieszkalnego,
- 3) nachylenie połączy od 5° dla zadaszenia nad wejściem do budynku,
- 4) obiekty małej architektury.

4. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje:

- 1) powierzchnia zabudowy do 5% powierzchni działki,
- 2) powierzchnia biologicznie czynna co najmniej 90% powierzchni działki.

5. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie obsługi komunikacyjnej obowiązuje:

- 1) obsługa komunikacyjna od przyległych dróg wewnętrznych,
- 2) zapewnienie co najmniej dwóch miejsc postojowych na terenie działki budowlanej.

6. Teren, o którym mowa w ust. 1, pod względem akustycznym kwalifikuje się jako teren przeznaczony na cele mieszkaniowe.

7. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zasad i warunków scaleń i podziałów nieruchomości obowiązuje:

- 1) podział zgodnie z liniami rozgraniczającymi,
- 2) minimalna powierzchnia działki budowlanej 2500 m²,
- 3) minimalna szerokość frontu działki budowlanej 30 m.

8. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zasad i warunków scaleń i podziałów nieruchomości obowiązuje się wydzielenie dróg wewnętrznych.

9. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie stawek procentowych stanowiących podstawę określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) obowiązuje wysokość stawki procentowej 30%.

Rozdział 7

Ustalenia dla terenów wód powierzchniowych

§ 13. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2.WS ustala się przeznaczenie: wody powierzchniowe.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zagospodarowania terenu i kształtowania

ładu przestrzennego obowiązuje zabezpieczenie nabrzeży przed osuwaniem.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego dopuszcza się wznoszenie budowli i urządzeń wodnych.

4. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zasad i warunków scaleń i podziałów nieruchomości obowiązuje podział zgodnie z liniami rozgraniczającymi.

5. Na terenach, o których mowa w ust. 1 w zakresie stawek procentowych stanowiących podstawę określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) obowiązuje wysokość stawki procentowej 30%.

Rozdział 8

Ustalenia dla terenów komunikacji

§ 14. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 3.KDW, ustala się przeznaczenie: droga wewnętrzna.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego obowiązuje:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających: jak na rysunku planu od 4 m,
- 2) elementy wyposażenia ulicy,

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1 w zakresie zasad i warunków scaleń i podziału nieruchomości obowiązuje podział zgodnie z liniami rozgraniczającymi.

4. Na terenach, o których mowa w ust. 1 w zakresie stawek procentowych stanowiących podstawę określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) obowiązuje wysokość stawki procentowej 30%.

DZIAŁ III

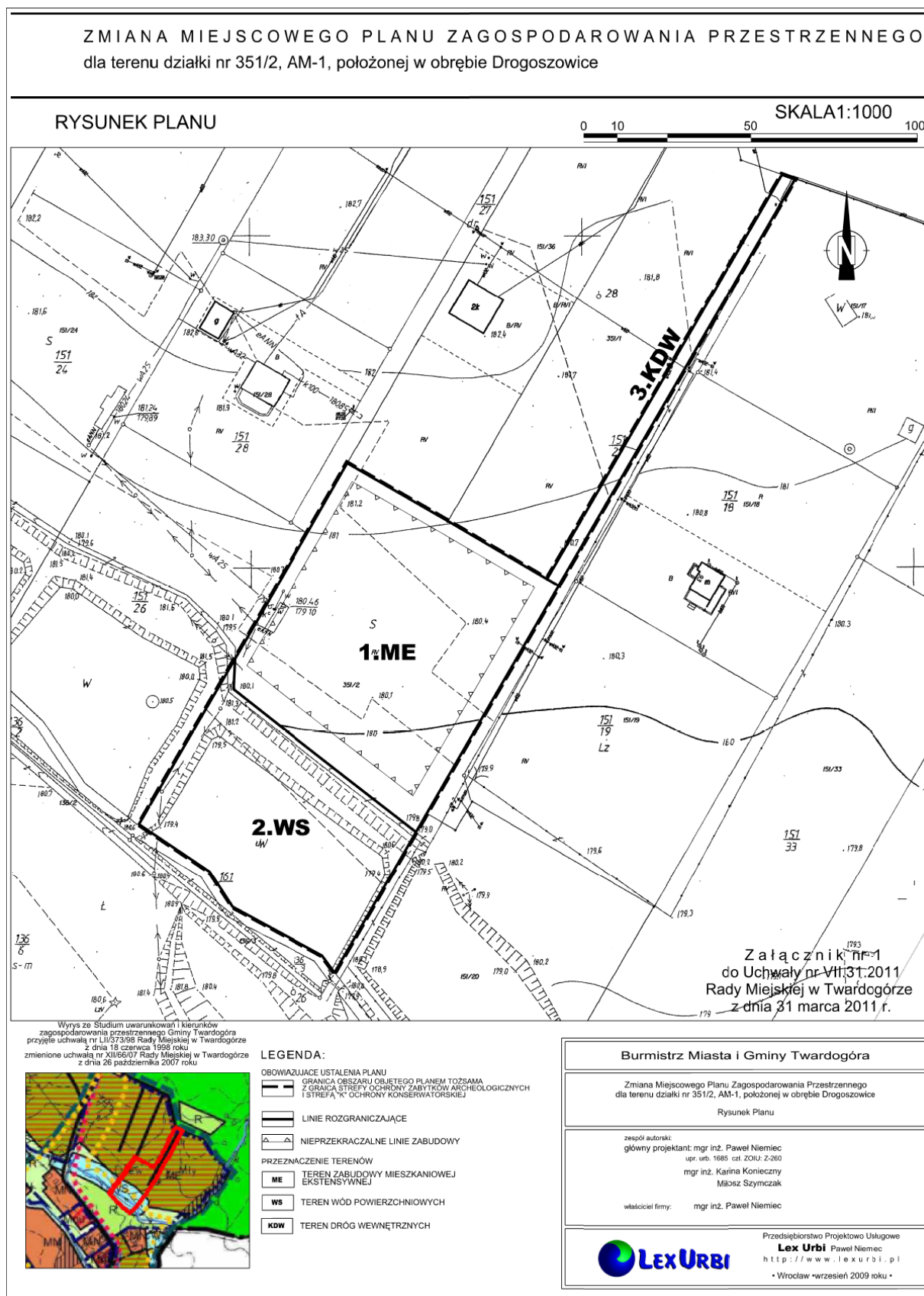
USTALENIA KOŃCOWE

§ 15. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Twardogóra.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Stanisław Adamski

Załącznik nr 1 do uchwały nr VII.31.
2011 Rady Miejskiej w Twardogórze
z dnia 31 marca 2011 r.

**Załącznik nr 2 do uchwały nr VII.31.
.2011 Rady Miejskiej w Twardogórze
z dnia 31 marca 2011 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu

Zgodnie z art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, ze zmianami Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, Dz. U. z 2005r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Dz. U. z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635) Rada Miejska w Twardogórze stwierdza, że w terminie o którym jest mowa w art. 17 pkt 11 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie wpłynęły jakiejkolwiek uwagi.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr VII.31.
.2011 Rady Miejskiej w Twardogórze
z dnia 31 marca 2011 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Zgodnie z art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, ze zmianami Dz. U. z 2004r. Nr 6, poz. 41, Nr 141, poz. 1492, Dz. U. z 2005r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Dz. U. z 2006r. Nr 45, poz. 319, Nr 225, poz. 1635) Rada Miejska w Twardogórze stwierdza, że:

Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr 351/2, AM-1, położonej w obrębie Drogoszowice nie przewiduje się inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, komunikacji i inżynierii, które należą do zadań własnych gminy.

2567

**UCHWAŁA NR XIV/102/11
RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA**

z dnia 21 czerwca 2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XXXIII/305/2008 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 19 grudnia 2008 roku
w sprawie przyjęcia Wieloletniego Programu Gospodarowania Zasobem Mieszkaniowym Gminy
Wałbrzych na lata 2009–2013 z późniejszymi zmianami**

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zmianami) Rada Miejska Wałbrzycha uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXXIII/305/2008 Rady Miejskiej Wałbrzycha nr XXXIII/305/2008 z dnia 19 grudnia 2008 roku w sprawie przyjęcia Wieloletniego Programu Gospodarowania Zasobem Mieszkaniowym Gminy Wałbrzych na lata 2009 – 2013 z późniejszymi zmianami wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 8 ust. 3 pkt. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydzielenie z zasobu mieszkaniowego gminy zasobu lokali socjalnych, docelowo w wyodrębnionych budynkach. Wielkość zasobu lokali socjalnych będzie określana raz w roku przez zespół powołany przez Prezydenta Miasta Wałbrzycha w oparciu o aktualną liczbę osób oczekujących na przydział lokalu socjalnego.”

2. W § 9 wykreśla się ust. 3

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wałbrzycha.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Agnieszka Kołacz-Leszczynska

2568

**UCHWAŁA NR X/65/2011
RADY MIASTA I GMINY PROCHOWICE**

z dnia 27 czerwca 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) Rada Miasta i Gminy Prochowice uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr VII/42/2007 Rady Miasta i Gminy Prochowice z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 :

- a) w ust. 1 pkt 1 – kwotę “4,00 zł” zastępuje się kwotą “6,00 zł”.
- b) w ust. 1 pkt 2 – kwotę “7,00 zł” zastępuje się kwotą “8,00 zł”.

- c) w ust. 3 – kwotę “1,00 zł” zastępuje się kwotą “2,00 zł”.
- 2) w § 3:
 - a) w pkt. 1 kwotę “20,00 zł” zastępuje się kwotą “30,00 zł”.
 - b) w pkt 2 kwotę “5,00 zł” zastępuje się kwotą “10,00 zł”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Prochowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta i Gminy:
Halina Teluk

2569

**UCHWAŁA NR XII/65/11
RADY MIASTA I GMINY PRUSICE**

z dnia 8 czerwca 2011 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412, położonej we wsi Skokowa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późniejszymi zmianami), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późniejszymi zmianami) oraz w związku z uchwałą nr LIX/410/10 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412 położonej we wsi Skokowa po stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Prusice” uchwalonego uchwałą Rady Gminy Prusice nr XIV/145/99 z dnia 11 grudnia 1999 r. z późniejszymi zmianami, Rada Miasta i Gminy Prusice uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412 położonej we wsi Skokowa, zwany dalej planem, który obejmuje obszar o granicach przedstawionych na rysunku planu.

§ 2. Integralną częścią niniejszej uchwały są następujące załączniki:

1. Rysunek planu w skali 1:1000 – załącznik nr 1.

2. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu planu – załącznik nr 2.

3. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej oraz zasadach ich finansowania – załącznik nr 3.

§ 3. 1. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- 1) przepisach szczególnych i odrębnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi;
- 2) rysunku planu – należy przez to rozumieć załącznik graficzny do niniejszej uchwały;
- 3) obszarze – należy przez to rozumieć wszystkie działki objęte granicami opracowania;
- 4) terenie – należy przez to rozumieć wyodrębnioną liniami rozgraniczającymi część obszaru;
- 5) przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć przeznaczenie, którego udział przeważa na danym terenie;
- 6) przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć inne przeznaczenie, które może występować łącznie z przeznaczeniem podstawowym;

- 7) usługach – należy przez to rozumieć działalność taką jak administracja, obsługa firm, kultura, oświata i nauka, służba zdrowia, opieka społeczna i socjalna, obsługa bankowa, handel detaliczny, gastronomia, turystyka, rekreacja, wypoczynek, sport, rozrywka, poczta i łączność, obsługa samochodów, za wyjątkiem przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. bez względu na sposób jej finansowania;
 - 8) terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – należy przez to rozumieć tereny, na których mogą być lokalizowane budynki mieszkalne jednorodzinne wolno stojące wraz z przeznaczonymi dla potrzeb mieszkających w nich rodzin budynkami garażowymi i gospodarczymi;
 - 9) obiektach i urządzeniach towarzyszących - należy przez to rozumieć obiekty technicznego wyposażenia i infrastruktury technicznej, gospodarcze i higieniczno-sanitarne, urządzenia budowlane, komunikacyjne, zaplecze parkingowe i garażowe oraz inne urządzenia lub obiekty pełniące służebną rolę wobec przeznaczenia podstawowego i uzupełniającego;
 - 10) nieprzekraczalnych liniach zabudowy – należy przez to rozumieć linię, która nie może zostać przekroczona usytuowaniem ścian wszystkich budynków. Okapy i gzymsy nie mogą wykraczać poza nieprzekraczalną linię zabudowy o więcej niż 1.0 m, balkony, galerie, werandy, tarasy lub schody zewnętrzne o więcej niż 2.0 m;
 - 11) wskaźniku zabudowy – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni zabudowanej zabudową kubaturową do powierzchni działki lub terenu objętego inwestycją;
 - 12) wysokości budynku do okapu – należy przez to rozumieć wysokość liczoną od projektowanej rzędnej terenu przy głównym wejściu do budynku do okapu głównej pości dachu;
 - 13) wysokości budynku do kalenicy – należy przez to rozumieć wysokość liczoną od projektowanej rzędnej terenu przy głównym wejściu do budynku do najwyższej położonej krawędzi dachu lub punktu zbiegu pości dachowych.
2. Pojęcia niezdefiniowane w niniejszej uchwale należy rozumieć zgodnie z definicjami zawartymi w przepisach szczególnych i odrębnych.

§ 4. 1. Na rysunku planu obowiązującymi ustaleniami są:

- 1) granica obszaru objętego planem, stanowiąca jednocześnie linię rozgraniczającą tereny o różnym przeznaczeniu;
- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy;
- 3) granica strefy „OW” obserwacji archeologicznej;
- 4) napowietrzne linie energetyczne wraz ze strefą, w obrębie której obowiązują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu;
- 5) symbol literowy określający przeznaczenie terenu – U,MN – teren zabudowy usługowej i mieszkaniowej jednorodzinnej.

§ 5. Ustala się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

1. Ze względu na położenie obszaru w strefie „OW” obserwacji archeologicznej wprowadza się ustalenia związane z ochroną wartości kulturowych. Nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów ustala się w § 7 niniejszej uchwały.

2. Określa się, że na obszarze nie występują elementy zagospodarowania przestrzennego, które wymagają rewaloryzacji i w związku z tym nie wprowadza się ustaleń dla tych elementów.

3. Ustala się, że ukształtowania wymaga zabudowa usługowa i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenu ustala się w § 10 niniejszej uchwały.

§ 6. Ustala się następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

1. Obszar znajduje się w zasięgu czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP 303) – Pradolina Barycz – Głogów (E).

2. Działalność przedsięwzięć lokalizowanych na obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

3. Wyznacza się wymóg zachowania poziomów hałasu poniżej lub na poziomie dopuszczalnym określonym w przepisach odrębnych, na terenie oznaczonym symbolem 1U,MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

§ 7. Ustala się następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

1. Obszar obejmuje się strefą „OW” – obserwacji archeologicznej, o granicach przedstawionych na rysunku planu, w której obowiązują następujące ustalenia:

- 1) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę ustala się wymóg uzyskania wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem konserwatorskim na prowadzenia prac ziemnych;
- 2) w zakresie określonym w wytycznych, o których mowa w pkt 1 obowiązuje uzyskanie pozwolenia na prace archeologiczne i wykopaliskowe;
- 3) prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora.

2. Ze względu na brak na obszarze dóbr kultury współczesnej, wymagających ochrony nie obejmuje się ochroną dóbr kultury współczesnej.

§ 8. 1. Na obszarze nie wyznacza się terenów przestrzeni publicznej i w związku z tym nie wprowadza się ustaleń dla tych terenów.

2. Na obszarze nie występują tereny ani obiekty podlegające ochronie, ustalone na podstawie odrębnych przepisów, w tym tereny górnicze, a także narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożone osuwaniem się mas ziemnych i w związku z tym nie wprowadza ustaleń dla tych terenów.

3. Na obszarze nie ustala się szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy.

§ 9. Ustala się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej i systemów komunikacji

1. Na obszarze dopuszcza się budowę urządzeń i sieci infrastruktury technicznej, za wyjątkiem linii energetycznych średniego i wysokiego napięcia, gazociągów wysokiego ciśnienia i przesyłowych sieci ciepłowniczych.

2. Na obszarze dopuszcza się rozbudowę wszystkich istniejących systemów infrastruktury technicznej.

3. W uzasadnionych względami technicznymi sytuacjach, dopuszcza się lokalizację naziemnych kubaturowych urządzeń infrastruktury technicznej, jako wbudowanych w budynki.

4. Ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci energetycznej.

5. Ustala się zaopatrzenie w wodę do celów bytowych z lokalnej sieci wodociągowej.

6. Dopuszcza się zaopatrzenie w wodę do celów gospodarczych z indywidualnego ujęcia wody.

7. Dopuszcza się realizację zbiorników na gaz płynny.

8. Ustala się następujące zasady odprowadzania ścieków:

1) ścieki bytowe i komunalne należy odprowadzać do lokalnej sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji sieci, ścieki należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych lub oczyszczać w indywidualnych przydomowych oczyszczalniach ścieków, z zachowaniem wymogów zawartych w przepisach szczególnych i odrębnych;

2) wody opadowe i roztopowe z połaci dachowych i terenów nieutwardzonych należy zagospodarować na terenie nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny lub odprowadzać do lokalnej sieci kanalizacji deszczowej;

3) wody opadowe i roztopowe pochodzące z nawierzchni utwardzonych należy odprowadzać do lokalnej sieci kanalizacji deszczowej lub do ziemi, z zachowaniem wymogów zawartych w przepisach szczególnych i odrębnych.

9. Ustala się zagospodarowanie stałych odpadów bytowo-gospodarczych zgodnie z odpowiednią Uchwałą Rady Miasta i Gminy Prusice.

10. Ustala się zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła, spełniających wymogi zawarte w przepisach szczególnych i odrębnych.

11. Dopuszcza się lokalizację inwestycji z zakresu łączności publicznej w rozumieniu przepisów odrębnych, w tym w szczególności budowę stacji bazowych telefonii komórkowej.

§ 10. Ustala się następujące przeznaczenie terenu, warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane dla terenu oznaczonego symbolem 1U,MN.

1. Przeznaczenie podstawowe:

1) zabudowa usługowa;

2) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

2. Przeznaczenie dopuszczalne – drogi wewnętrzne.

3. Warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:

1) ustala się zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;

2) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 24–38 metrów od granicy obszaru i drogi wojewódzkiej nr 342;

3) nieprzekraczalna linia zabudowy w odległości 5 m od północnej i zachodniej granicy obszaru;

4) maksymalny wskaźnik zabudowy - 25% powierzchni działki lub działek objętych jednym zamierzeniem inwestycyjnym;

5) minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego – 50%;

6) na rysunku planu przedstawia się przebieg napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia. Wyznacza się strefę, o szerokości 5 m od osi linii w obu kierunkach, w obrębie której lokalizacja zabudowy wymaga uzgodnienia z odpowiednim zarządcą sieci. Lokalizację strefy przedstawia się na rysunku planu. W przypadku zmiany przebiegu linii energetycznych bądź ich skablowania ustaleń niniejszego punktu nie stosuje się, a przedstawiony na rysunku przebieg linii wraz ze strefami nie ma charakteru obowiązującego;

7) na każdej z działek dopuszcza się realizację budynków mieszkalnych, budynków usługowych, garaży i budynków gospodarczych oraz obiektów towarzyszących, spełniających warunki określone w punkcie 9) i 10) niniejszego ustępu;

8) budynek mieszkalny i usługowy

a) maksymalna wysokość do okapu – 6.5 m,

b) maksymalna wysokość do kalenicy – 12 m,

c) układ połaci dachowych – dach dwuspadowy lub naczółkowy o takim samym nachyleniu głównych połaci, dopuszcza się wprowadzanie lukarn wzbogacających formę dachu,

d) kąt nachylenia połaci dachowych – 35 – 55o,

e) pokrycie dachowe z dachówki lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastym matowym,

f) dopuszcza się realizację dachu o parametrach nie spełniających wymogów ustalonych w podpunkcie c), d) i e) niniejszego punktu na powierzchni nie większej niż 20% powierzchni rzutu dachu budynku;

9) garaż, budynek gospodarczy, obiekty towarzyszące – obiekty wolno stojące lub przylegające do budynku mieszkalnego albo usługowego:

a) maksymalna wysokość do okapu – 3.5 m,

b) maksymalna wysokość do kalenicy – 9.0 m,

c) układ połaci dachowych – dach dwuspadowy lub naczółkowy o takim samym nachyleniu głównych połaci, dopuszcza się wprowadzanie lukarn wzbogacających formę dachu,

d) kąt nachylenia połaci dachowych – 35–55o,

e) pokrycie dachowe z dachówki lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastym matowym,

- f) dopuszcza się realizację dachu o parametrach nie spełniających wymogów ustalonych w podpunkcie c), d) i e) niniejszego punktu na powierzchni nie większej niż 20% powierzchni rzutu dachu budynku;
- 10) ustala się dostęp terenu do drogi publicznej poprzez jeden zjazd z drogi wojewódzkiej;
- 11) w przypadku podziału terenu na działki należy zapewnić obsługę komunikacyjną wszystkich działek poprzez projektowane zjazdy z drogi wewnętrznej, wyznaczonej na terenie;
- 12) ustala się następujące wskaźniki dotyczące minimalnej ilości miejsc postojowych samochodów osobowych dla poszczególnych przeznaczeń:
- a) zabudowa usługowa:
- handel – 1 miejsce postojowe na 40 m² powierzchni użytkowej, nie mniej niż 2 miejsca postojowe na sklep,
 - inne usługi – 1 miejsca postojowe na 125 m² powierzchni użytkowej,
- b) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – 2 miejsca postojowe na 1 mieszkanie,
- c) dla terenów i budynków łączących obie funkcje, należy przyjmować sumę liczby miejsc postojowych dla tych funkcji,
- d) potrzeby w zakresie realizacji miejsc postojowych i placów manewrowych dla innych pojazdów realizowane będą w granicach własnych działek w ilości zależnej od potrzeb.
4. Ustala się następujące zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane.
- 1) minimalna powierzchnia działki – 2500 m²;
 - 2) minimalna szerokość frontu działki – 40 m;
 - 3) minimalna szerokość drogi wewnętrznej – 6 m;
 - 4) dopuszcza się odstępstwo od warunków określonych w podpunktach 1) i 2) niniejszego punktu

tu w przypadku wydzielania niezbędnych działek dla lokalizacji dróg wewnętrznych oraz urządzeń infrastruktury technicznej oraz w przypadku wydzielania działki na powiększenie działki sąsiedniej lub regulacji granic pomiędzy działkami sąsiednimi;

- 5) w przypadku, gdy powierzchnia działki podlegającej podziałowi uniemożliwia wydzielenie działek o powierzchni określonej w literze a) niniejszego punktu, dopuszcza się pomniejszenie powierzchni jednej z działek powstałych w wyniku podziału maksymalnie o 20% minimalnej powierzchni określonej w wyżej wymienionym punkcie.

§ 11. Ustalenia dotyczące sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów. Nie ustala się, innych niż dotychczasowe, sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów objętych planem.

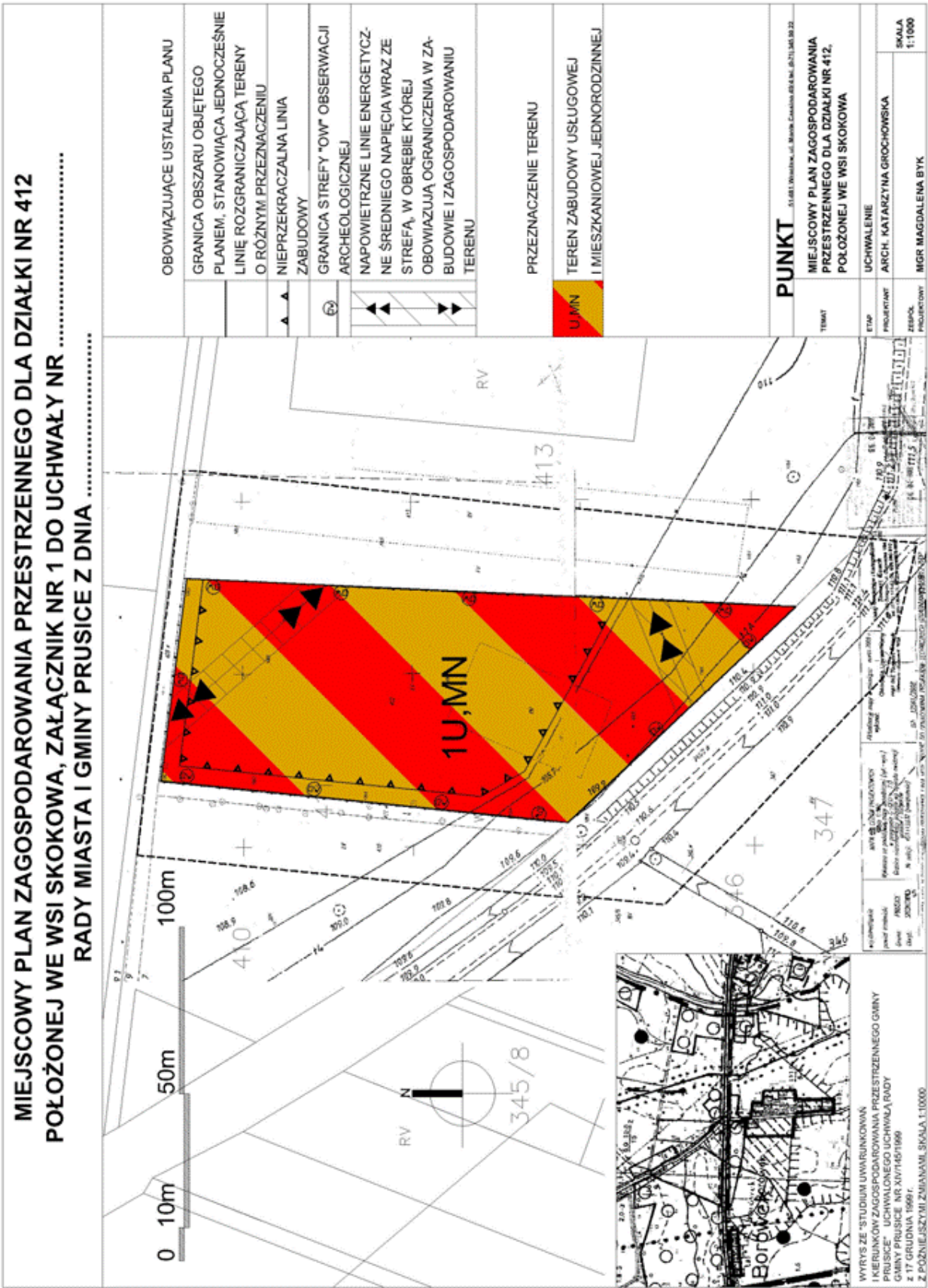
§ 12. Na obszarze ustala się stawkę procentową do określenia jednorazowej opłaty od wzrostu wartości nieruchomości, (o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) w wysokości 30%.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Prusice.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta i Gminy:
Zbigniew Ziomek

Załącznik nr 2 do uchwały nr XII/65/
/11 Rady Miasta i Gminy Prusice
z dnia 8 czerwca 2011 r.

**Załącznik nr 2 do uchwały nr XII/65/
/11 Rady Miasta i Gminy Prusice
z dnia 8 czerwca 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do projektu miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412 położonej we wsi Skokowa**

Na podstawie art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z 2003 r., poz. 717 z późniejszymi zmianami) Rada Miasta i Gminy Prusice uchwala, co następuje:

§ 1. W związku z tym, że w ustawowym terminie, to jest do dnia 11 lutego 2011 r. nie wniesiono żadnych uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412 położonej we wsi Skokowa, wyłożonego do publicznego wglądu, nie rozstrzyga się w sprawie rozpatrzenia uwag.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr XII/65/
/11 Rady Miasta i Gminy Prusice
z dnia 8 czerwca 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury
technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie
z przepisami o finansach publicznych**

Na podstawie art. 20 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80/ 2003, poz. 717 ze zmianami) i art. 7 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142/2001 poz. 1592 ze zmianami), art. 111 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 listopada 1998 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 15/2003, poz. 148) Rada Miasta i Gminy Prusice uchwala, co następuje:

§ 1. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412 położonej we wsi Skokowa, nie wprowadza inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy. W związku z tym nie rozstrzyga się o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej oraz zasadach ich finansowania.

2570

**UCHWAŁA NR IX/59/2011
RADY GMINY JERZMANOWA**

z dnia 29 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 42 ust. 7 pkt. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) Rada Gminy Jerzmanowa uchwala, co następuje:

§ 1. Nauczycielom, którym powierzono stanowisko dyrektora szkoły lub przedszkola obniża się tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych określony w art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela do wymiaru:

Lp.	Stanowisko	Tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych
1.	Dyrektor Przedszkola Gminnego w Jerzmanowej	8
2.	Dyrektor Szkoły Podstawowej w Jerzmanowej i Dyrektor Szkoły Podstawowej w Jaczowie	4
3.	Dyrektor Publicznego Gimnazjum w Jerzmanowej	4

§ 2. 1. W uzasadnionych przypadkach kiedy warunki pracy szkoły lub przedszkola wpływają na zwiększenie zadań dyrektora Wójt Gminy może zwiększyć rozmiar zniżki lub zwolnić dyrektora od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć, o którym mowa w tabeli w § 1.

2. Zwiększenie zniżki lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 udziela się na wniosek dyrektora na czas określony.

§ 3. konanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jerzmanowa.

§ 4. Traci moc uchwała nr XIX/113/2008 Rady Gminy Jerzmanowa z dnia 26 lutego 2008 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Tomasz Pawłowski

2571

UCHWAŁA NR IX/46/2011 RADY GMINY MALCZYCE

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie opłat za świadczenia w Publicznym Przedszkolu w Malczycach prowadzonym przez Gminę Malczyce

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zmianami) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Usługi świadczone przez publiczne przedszkole prowadzone przez Gminę Malczyce w zakresie podstawy programowej określonej w rozporządzeniu z dnia 26 lutego 2002 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. Nr 51, poz. 458 ze zm.) są realizowane bezpłatnie w wymiarze 5 godzin dziennie, w godz. 7,30–12,30.

2. Ustala się odpłatność rodziców (opiekunów prawnych) za świadczenia w zakresie przekraczającym realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego obejmującą zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne dla dzieci przebywających w publicznym przedszkolu prowadzonym przez Gminę Malczyce powyżej pięciu godzin dziennie:

- a) język angielski
- b) ćwiczenia ogólnorozwojowe z elementami korekty postawy
- c) spotkania z muzyką
- d) spotkania teatralne

3. Koszt jednostkowy za świadczenia, o których mowa w ust. 2 za jedną godzinę pobytu dziecka powyżej podstawy programowej ustala się w sposób następujący:

- a) pierwsza godzina po 0,21% za godzinę minimalnego wynagrodzenia miesięcznego za pracę ustalonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.)

b) wszystkie następne godziny po 0,09 % za godzinę minimalnego wynagrodzenia miesięcznego za pracę ustalonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz.1679 ze zm.).

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3 zaokrągla się do pełnej złotówki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3 nie obejmuje kosztów wyżywienia.

§ 2. W przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu opłata, o której mowa w § 1, zostanie obniżona odpowiednio do czasu trwania nieobecności.

§ 3. Zakres realizowanych przez przedszkole świadczeń oraz wysokość opłat, o których mowa w § 1 określa umowa cywilnoprawna, zawarta pomiędzy rodzicem (opiekunem prawnym) dziecka, a dyrektorem przedszkola.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Malczyce.

§ 5. Traci moc uchwała nr XXIV/111/08 Rady Gminy w Malczycach z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie opłaty za świadczenia w Publicznym Przedszkolu prowadzonym przez Gminę Malczyce.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Mariola Kądziela

2572

**UCHWAŁA NR IX/43/11
RADY GMINY OLEŚNICA**

z dnia 10 czerwca 2011 r.

**w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz
szczegółowe warunki jego funkcjonowania**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm.), Rada Gminy Oleśnica uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjo-

nowania, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Oleśnica.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wiceprzewodniczący Rady:
Aleksandra Sieruga

**Załącznik do uchwały nr IX/43/11
Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 czerwca
2011 r.**

**Tryb i sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego
oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania**

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

Ilekróć mowa o:

Zespole – należy przez to rozumieć Gminny Zespół Interdyscyplinarny,

Przewodniczącym – należy przez to rozumieć Przewodniczącego Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego,

Grupie Roboczej – należy przez to rozumieć zespół osób powołanych do pracy nad konkretnymi problemami osób, rodzin, grup problemowych i środowisk,

Problemie – należy przez to rozumieć każdą trudną sytuację osoby, rodziny, grupy problemowej bądź środowiska, których rozwiązanie wykracza poza kompetencje jednej instytucji i wymaga zaangażowania innych podmiotów,

Ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 ze zm.).

Rozdział 2

**Tryb i sposób powoływania i odwoływania
członków Zespołu**

1. Członków Zespołu powołuje Wójt Gminy Oleśnica w drodze zarządzenia.

2. W skład Zespołu wchodzi w szczególności przedstawiciele instytucji:

- 1) Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oleśnicy – 2 osoby,
- 2) Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Gminy Oleśnica – 1 osoba,

3) Komendy Powiatowej Policji w Oleśnicy – 1 osoba,

4) Jednostek oświatowych Gminy Oleśnica – 1 osoba,

5) Wiejskich Ośrodków Zdrowia w Boguszycach i w Ligocie Polskiej – 1 osoba,

6) Organizacji pozarządowych – 1 osoba,

7) Kurator sądowy – 1 osoba.

3. Przedstawiciele Zespołu wskazują w formie pisemnej podmioty, o których mowa w ust. 2 w terminie 14 dni od otrzymania zapytania, wystosowanego przez Wójta Gminy Oleśnica.

4. Zespół wybiera na pierwszym posiedzeniu ze swego grona w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów Przewodniczącego, Wiceprzewodniczącego i Sekretarza.

5. Odwołanie Przewodniczącego, Wiceprzewodniczącego i Sekretarza następuje w trybie wskazanym w ust. 4, na wniosek co najmniej 3 członków Zespołu.

6. Zespół pracuje na posiedzeniach, z których sporządzane są protokoły przez Sekretarza Zespołu. Protokół podpisuje Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący oraz Sekretarz.

7. Pierwsze posiedzenie Zespołu zwołuje Wójt Gminy Oleśnica.

8. Pracami Zespołu kieruje Przewodniczący, a w przypadku jego nieobecności Wiceprzewodniczący.

9. Decyzje, stanowiska i opinie Zespół podejmuje w formie uchwał, które zapadają zwykłą większością głosów. W przypadku takiej samej liczby głosów „za” i „przeciw”, decyduje głos Przewodniczącego.

10. W razie rezygnacji lub śmierci członka Zespołu Wójt Gminy Oleśnica w drodze zarządzenia powołuje na jego miejsce nowego członka.

11. Wójt odwołuje członka Zespołu:

- 1) na jego wniosek,
- 2) na wniosek Przewodniczącego Zespołu,
- 3) na wniosek instytucji, która go oddelegowała.

12. Do udziału w posiedzeniach Zespołu mogą być zapraszani w roli ekspertów specjaliści i reprezentanci innych grup zawodowych, społecznych, organizacji pozarządowych, w szczególności zajmujący się problematyką przeciwdziałania przemocy w rodzinie, których uczestnictwo jest niezbędne w celu wypracowania gminnych procedur i standardów przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

13. Zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Wójtem Gminy Oleśnica, a jednostkami delegującymi poszczególnych członków Zespołu. Osoby wchodzące w skład Zespołu współpracują ze sobą w sposób skoordynowany podczas spotkań grup roboczych, zapewniających skuteczne reagowanie na problem.

Rozdział 3

Cele Zespołu

1. Pomoc osobom, rodzinom, grupom problemowym i środowiskom dysfunkcyjnym w przezwyciężeniu ich problemów.

2. Efektywne podejmowanie działań pomocowych i interwencyjnych w momencie zaistniałego problemu.

3. Współdziałanie z innymi podmiotami przy rozwiązywaniu problemu i przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

4. Rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym.

Rozdział 4

Zadania Zespołu

1. Cele Zespołu realizowane są poprzez:

- 1) Ocenę sytuacji problemowej osoby indywidualnej, rodziny, grup problemowych lub środowiska znajdujących się w sytuacji kryzysowej i wypracowanie sposobu postępowania, który będzie miał na celu przywrócenie integralności rodziny lub środowiska oraz możliwości realizowania ich funkcji, oraz podejmowanie działań w tym celu przewidzianych przepisami prawa.
- 2) Udzielanie pomocy, a w zależności od potrzeb poradnictwa socjalnego, prawnego, psychologicznego osobom, rodzinom, grupom problemowym i środowisku, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów.
- 3) Podejmowanie interwencji w przypadku przemocy domowej i uruchamianie procedur mających na celu jej powstrzymanie.
- 4) Udzielanie pomocy dzieciom doświadczającym i będących świadkami przemocy w rodzinie.
- 5) Podejmowanie wspólnych działań w ramach procedury „Niebieska karta”.

2. W ramach Zespołu realizowane mogą być także:

- 1) Tworzenie lokalnych zintegrowanych programów i kampanii profilaktycznych m. in. z zakresu problemów uzależnień, bezrobocia, trudności wychowawczych, przestępczości i innych zagadnień lokalnej polityki społecznej.
- 2) Inicjowanie badań, diagnoz w tym wspólnego diagnozowania osób indywidualnych i środowiska, którego problem dotyczy oraz ekspertyz wspierających prace Zespołu w danym obszarze.

Rozdział 5

Funkcjonowanie Zespołu oraz grup roboczych

1. Zespół działa przy Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Oleśnicy.

2. Prace Zespołu i grup roboczych koordynuje Przewodniczący Zespołu lub w jego zastępstwie Wiceprzewodniczący Zespołu.

3. Wszystkich członków Zespołu i grup roboczych obowiązuje zasada tajności informacji przekazywanych w ramach prac Zespołu lub grupy roboczej. Obowiązek ten utrzymuje się także po ustaniu członkostwa w Zespole lub grupie roboczej.

4. W działaniach mających na celu tworzenie lokalnych zintegrowanych programów i kampanii profilaktycznych oraz lokalnej polityki społecznej uczestniczą wszyscy członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego.

5. Zgłoszenia sprawy na posiedzenie grup roboczych może dokonać każdy członek Zespołu lub grupy roboczej. Osoba zgłaszająca sprawę ustala z Przewodniczącym skład, miejsce i termin posiedzenia grupy roboczej. Zgłoszenie odbywa się poprzez wypełnienie przez członka Zespołu i przedstawienie Przewodniczącemu kwestionariusza zgłoszeniowego.

6. Przewodniczący Zespołu zwołuje posiedzenie grupy roboczej na podstawie kwestionariusza zgłoszeniowego, podając czas i miejsce. Zwołanie posiedzenia może mieć formę pisemną, mailową lub telefoniczną. Dopuszcza się możliwość przekazywania w momencie zwoływania grupy roboczej kopii kwestionariusza zgłoszeniowego.

7. Przewodniczący zaprasza na posiedzenie grupy roboczej przedstawicieli instytucji wskazanych w kwestionariuszu. Dopuszcza się, po konsultacji z osobą lub podmiotem zgłaszającym sprawę, możliwość uczestnictwa na posiedzeniu przedstawiciela innej instytucji wchodzącej w skład Zespołu, a nie wskazanej w kwestionariuszu zgłoszenia.

8. Posiedzenia grup roboczych odbywają się w dni powszednie, w godzinach pracy Ośrodka Pomocy Społecznej w Oleśnicy. Dopuszcza się możliwość organizacji posiedzenia na terenie innych instytucji lub organizacji, zaangażowanych w rozwiązanie problemu oraz w innym terminie.

Rozdział 7

Postępowanie na rzecz osób, rodzin, grup i środowiska

1. Grupa robocza powołana w sprawie na pierwszym spotkaniu ustala plan pomocy osobie, rodzinie, grupie problemowej lub środowisku, określając osoby odpowiedzialne za realizację

poszczególnych części działań, opis zadań dla poszczególnych członków grupy roboczej, a także dla osoby, rodziny, przedstawicieli grup problemowych, bądź środowiska.

2. Plan pomocy, o którym mowa w pkt 1, ustala się przy uczestnictwie osoby, rodziny, przedstawicieli grup problemowych bądź środowiska, których sprawa dotyczy. W sprawach wyjątkowych, możliwe jest określenie planu pomocy bez obecności osoby, rodziny, lub przedstawicieli grup problemowych lub środowiska, których posiedzenie dotyczy. W tej sytuacji o wyniku posiedzenia i zobowiązaniach ze strony członków grupy roboczej zainteresowane osoby informuje się niezwłocznie.

3. Na kolejnym spotkaniu grupy roboczej przedstawiane są przez członków działania podjęte na rzecz osoby, rodziny, grupy problemowej lub środowiska. Istnieje możliwość zwoływania dalszych spotkań w danej sprawie.

Rozdział 8

Dokumentacja, monitorowanie prac Zespołu i grup roboczych

1. Przewodniczący gromadzi w celach statystycznych i ewaluacyjnych dane dotyczące m.in.: ilości spraw skierowanych do grup roboczych, składu poszczególnych grup, efektów pracy grup.

W oparciu o zebrane dane dokonuje oceny realizacji zadań przez grupy oraz w razie potrzeby proponuje niezbędne korekty.

2. W ramach pracy z osobą, rodziną, grupami problemowymi bądź środowiskiem gromadzona jest następująca dokumentacja:

- 1) Kwestionariusz zgłoszeniowy -dokument potwierdzający zgłoszenie problemu do rozpatrzenia przez grupy robocze, do kwestionariusza dołączane są kopie dokumentów dostarczonych przez osobę, rodzinę, przedstawicieli grup problemowych lub środowiska (wzór załącznik nr 1.).
- 2) Plan działań grupy roboczej -opis zadań dla poszczególnych członków grupy oraz osoby, rodziny, przedstawicieli grup problemowych bądź środowiska (wzór załącznik nr 2).
- 3) Monitoring działań grup roboczych – realizacja zadań określonych w planie działań przez członków grup roboczych i osobę, rodzinę, przedstawicieli grup problemowych lub środowisk (wzór załącznik nr 3).

3. Ponadto dokumentację posiedzenia Zespołu i grup roboczych stanowi lista obecności.

4. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1–3 jest gromadzona w siedzibie Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oleśnicy.

Załącznik nr 1

KWESTIONARIUSZ ZGŁOSZENIOWY

INSTYTUCJA ZGŁASZAJĄCA

DATA ZGŁOSZENIA

OKREŚLENIE PROBLEMU/ÓW

--

OPIS SYTUACJI (SKŁAD RODZINY, FAKTY I OKOLICZNOŚCI)

--

PRZEBIEG DOTYCHCZASOWYCH DZIAŁAŃ I UDZIELONEJ POMOCY

--

PROPONOWANY SKŁAD ZESPOŁU:

.....

.....

.....

.....

.....

DATA POSIEDZENIA ZESPOŁU
/wypełnia Przewodniczący/

.....

/podpis osoby zgłaszającej sprawę/

Załącznik nr 2

.....
/miejscowość, data/

.....
/nr sprawy/

PLAN DZIAŁAŃ GRUPY ROBOCZEJ ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO
DOTYCZY
(Imię i nazwisko osoby lub przedstawiciela rodziny)

ZADANIA CZŁONKÓW ZESPOŁU

Instytucja	Działanie

Załącznik nr 2

ZADANIA DLA OSOBY / RODZINY

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KOLEJNE SPOTKANIE ZESPOŁU – DATA.....

PODPISY UCZESTNIKÓW GRUPY ROBOCZEJ ZESPOŁU
INTERDYSCYPLINARNEGO:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Załącznik nr 3

.....
/miejscowość, data/

.....
/nr sprawy/

**MONITORING DZIAŁAŃ GRUPY ROBOCZEJ
ZESPOŁU INTERDYSCYPLINARNEGO**

DOTYCZY
(Imię i nazwisko osoby lub przedstawiciela rodziny)

ZADANIA CZŁONKÓW ZESPOŁU

Zrealizowane działania	Czy soba/rodzina wymaga dalszego wsparcia? TAK / NIE	Dalsze działania

DALSZE ZADANIA DLA OSOBY / RODZINY

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KOLEJNE SPOTKANIE GRUPY ROBOCZEJ ZESPOŁU, DATA

.....

PODPISY UCZESTNIKÓW GRUPY ROBOCZEJ ZESPOŁU
INTERDYSCYPLINARNEGO:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2573

**UCHWAŁA NR XIV/63/2011
RADY GMINY OŁAWA**

z dnia 30 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawnych, przypadających Gminie Oława i jej podległym jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania ulg

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 59 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 ze zmianami) Rada Gminy Oława uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Oława lub jej podległym jednostkom organizacyjnym od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz organy uprawnione do udzielania ulg.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

1.należnościach – rozumie się przez to cywilnoprawne należności pieniężne bieżące lub zaległe stanowiącymi należność główną wraz z należnymi odsetkami i kosztami dochodzenia należności (należności uboczne) według stanu na dzień udzielenia ulgi, a w przypadku gdy należność główna została zapłacona – sumę odsetek i kosztów ich dochodzenia;

2. dłużniku – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej;

3. ulgach w spłacie należności – rozumie się odroczenie spłaty, rozłożenie na raty oraz umorzenie należności.

4. minimalnym wynagrodzeniu – rozumie się przez to minimalne wynagrodzenie za pracę ogłoszone przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej na dany rok.

§ 3. 1. Należności mogą zostać umorzone w całości lub w części, na wniosek dłużnika tylko w przypadku uzasadnionym ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, w szczególności, gdy zapłacenie należności w terminie mogłoby zagrozić egzystencji dłużnika i jego rodziny, dalszemu funkcjonowaniu gospodarstwa bądź przedsiębiorstwa dłużnika.

2. Umorzenie w całości lub w części należności, odroczenie spłaty lub rozłożenie na raty może być dokonane z urzędu w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 56 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

3.Umorzenie należności głównej powoduje jednoczesne umorzenie należności ubocznych. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności głów-

nej, w odpowiednim stosunku procentowym ulegają umorzeniu należności uboczne.

4.Umorzenie należności, za którą odpowiada solidarnie więcej niż jeden dłużnik, może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy okoliczności uzasadniające umorzenie zachodzą u wszystkich dłużników.

5. Umorzenie należności może dotyczyć także samych należności ubocznych.

6. Należność może być umorzona w całości lub części jeśli zastosowanie innej ulgi przewidzianej w niniejszej uchwale jest niewystarczające.

§ 4. 1. Odroczenie terminu spłaty w całości lub w części należności oraz rozłożenie płatności należności na raty w całości lub w części może nastąpić na wniosek dłużnika w szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy zastosowanie takiej ulgi rokuje zapłatę należności w całości.

2. Okres odroczenia terminu zapłaty nie może być dłuższy niż 12 miesięcy.

3. Okres spłaty należności rozłożonej na raty nie może być dłuższy niż 24 miesiące.

4. Po wszczęciu egzekucji komorniczej lub administracyjnej wniosek o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty należności nie ulega rozpatrzeniu.

5. Od należności, której termin zapłaty odroczone lub rozłożono należność na raty, nie pobiera się odsetek za opóźnienie za okres od daty udzielenia ulgi do upływu ustalonych terminów zapłaty.

6. Jeżeli jednak dłużnik nie spłaci należności w ustalonych terminach, pozostała do spłaty należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami naliczanymi od dnia, w którym zapłata miała nastąpić.

§ 5. 1.Udzielenie ulg w spłacie należności cywilnoprawnych przedsiębiorcy, może stanowić:

a) pomoc de minimis, której udzielenie następuje zgodnie z przepisami Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i art.88 Traktatu o pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z dnia 28 grudnia 2006 r.),

b) pomoc de minimis w rolnictwie, której udzielenie następuje zgodnie z przepisami Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i art.88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007 r.) z uwzględnieniem przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity – Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zmianami).

2. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest obowiązany do przedstawienia wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

- 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 53, poz. 311).

3. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis w rolnictwie jest zobowiązany do przedstawienia wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:

- 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie, jakie otrzymał w ciągu danego roku podatkowego oraz dwóch poprzedzających lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis w rolnictwie otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacji niezbędnych do udzielenia pomocy de minimis – zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010 r. (Dz. U. z 2010 r. Nr 121, poz. 810);

4. Wartość udzielonej pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie podlega sumowaniu, niezależnie od podmiotu udzielającego pomocy.

5. Przypadki wskazane w § 4 ust. 1 niniejszej uchwały, oraz wskazane w art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) mogą stanowić pomoc de minimis.

6. Przypadki wskazane w art. 56 ust. 1 pkt 1–4 ustawy o finansach publicznych z dnia 27 sierpnia 2009 r. (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) nie stanowią pomocy de minimis.

§ 6. Udzielanie ulg w spłacie należności lub ich odmowa następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli złożonego przez Gminę Oława, na podstawie przepisów prawa cywilnego.

§ 7. Gmina Oława może uchylić się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli o udzieleniu ulgi w spłacie należności, jeżeli okaże się, że dowody na podstawie których udzielono ulgi okazały się fałszywe albo nierzetelne albo wówczas gdy dłużnik wprowadził Gminę Oława w błąd co do okoliczności uzasadniających udzie-

lenie ulgi. W takim przypadku należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami naliczanymi od pierwotnych terminów wymagalności.

§ 8. 1. Wniosek o umorzenie, odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty należności, dłużnik składa do Gminy Oława wraz z uzasadnieniem i dokumentami potwierdzającymi okoliczności faktyczne podane we wniosku.

2. Do wniosku należy dołączyć oświadczenie o sytuacji majątkowej dłużnika, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

3. Gmina Oława może żądać od dłużnika złożenia dodatkowych wyjaśnień oraz przedłożenia dokumentów niezbędnych dla prawidłowego rozpatrzenia wniosku.

4. Jeżeli dłużnik w terminie 7 dni od dnia zaawidomienia o konieczności uzupełnienia wniosku, nie uzupełni wniosku – wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 9. 1. Umarzanie, odraczanie terminów spłaty oraz rozkładanie na raty należności należy do właściwości:

- 1) Wójta Gminy Oława – w przypadku należności pobieranych przez Gminę Oława, z zastrzeżeniem pkt 2 i 3;
- 2) Kierowników jednostek organizacyjnych Gminy Oława w stosunku do należności pieniężnych przypadających danej jednostce, do kwoty minimalnego wynagrodzenia,
- 3) Wójta Gminy Oława, na wniosek kierownika gminnej jednostki organizacyjnej, powyżej kwoty wymienionej w pkt 2.

§ 10. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Oława i kierownikom jednostek podległych.

§ 11. Traci moc uchwała nr XXXI/211/2008 Rady Gminy Oława z dnia 30 października 2008 r. w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania i rozkładania na raty spłat należności pieniężnych Gminy Oława oraz jej jednostek organizacyjnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, a także wskazania organów do tego uprawnionych.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Dariusz Witkowski

Załącznik do uchwały nr XIV/63/2011
Rady Gminy Oława z dnia 30 czerwca
2011 r.

**OŚWIADCZENIE O STANIE MAJĄTKOWYM
DO ULG W SPŁACIE NALEŻNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH**

składane w związku z wnioskiem w sprawie

Imię i nazwiskoPESEL

Adres zamieszkania

I. Dochody

1. Miesięczna kwota dochodów netto

.....

2. Opis źródeł dochodu (działalność gospodarcza, najem, wynagrodzenia, alimenty itp.)

.....

.....

.....

II. Informacja o osobach pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym (imiona i nazwiska, stopień pokrewieństwa, opis źródeł utrzymania i wysokość dochodów)

.....

.....

.....

.....

III. Sytuacja mieszkaniowa

1. Typ mieszkania - lokatorskie, własnościowe, wynajmowane, dom jednorodzinny*

2. Powierzchnia mieszkania / domu, działki

3. Wyposażenie mieszkania w podstawowe sprzęty (wymienić)

.....

.....

.....

.....

IV. Inny majątek nieruchomy lub prawa do takiego majątku wnioskodawcy lub członka rodziny

.....
.....
.....

V. Prawa majątkowe stanowiące własność wnioskodawcy (wierzytelności, akcje, obligacje, weksle itp.)

.....
.....
.....

VI. Środki transportu stanowiące własność wnioskodawcy (rodzaj, marka, rok produkcji, rok zakupu, obciążenia kredytowe lub leasing, szacunkowa wartość samochodu, nr rejestracyjny)

.....
.....
.....
.....
.....

VII. Informacje o gospodarstwie rolnym wnioskodawcy

.....
.....

VIII. Wydatki

1. Koszty utrzymania mieszkania / domu (czynsz, podatek od nieruchomości, prąd, gaz, woda, telefon)

.....
.....
.....
.....

2. Pozostałe koszty utrzymania (wyżywienie, odzież, środki czystości, inne)

.....
.....
.....

3. Inne wydatki (spłata kredytu bankowego, darowizny, ubezpieczenia, wydatki na naukę dzieci, wydatki na ochronę zdrowia itp.)

.....
.....
.....

IX. Inne okoliczności dotyczące sytuacji materialnej wnioskodawcy (zdarzenia losowe, problemy zdrowotne, oraz inne informacje nie ujęte wcześniej, świadczące o stanie majątkowym)

.....
.....
.....

Zgodnie z art. 233 § 1 Kodeksu karnego - kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

.....
data i podpis

* właściwe podkreślić

2574

**UCHWAŁA NR 39/VII/2011
RADY GMINY STOSZOWICE**

z dnia 17 maja 2011 r.

w sprawie ustalenia planu sieci publicznych szkół na terenie Gminy Stoszowice oraz określenia granic ich obwodów

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, ze zm.) w zw. z art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Gminy Stoszowice uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się z dniem 1 września 2011 r. następujący plan sieci publicznych szkół podstawowych prowadzonych na terenie Gminy Stoszowice:

- Szkoła Podstawowa w Srebrnej Górze z filią w Przedborowej oraz filią w Stoszowicach, 57-215 Srebrna Góra, ul. Kolejowa 5.

§ 2. Ustala się z dniem 1 września 2011 r. następującą granicę obwodu szkoły, o której mowa w § 1:

- obwód Szkoły Podstawowej w Srebrnej Górze z filią w Stoszowicach oraz filią w Przedborowej, 57-215 Srebrna Góra, ul. Kolejowa 5 obejmuje wszystkie miejscowości z terenu Gminy Stoszowice

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stoszowice.

§ 4. Tracą moc uchwały:

- 1) Uchwała nr IV/13/2003 Rady Gminy Stoszowice z dnia 17 czerwca 2003 w sprawie określenia granic obwodu Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Przedborowej,
- 2) Uchwała nr III/22/2007 Rady Gminy Stoszowice z dnia 27 kwietnia 2007 w sprawie określenia granic obwodu dla Publicznej Szkoły Podstawowej w Srebrnej Górze wchodzącej w skład

- Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Srebrnej Górze,
- 3) Uchwała nr III/21/2007 Rady Gminy Stoszowice z dnia 27 kwietnia 2007 w sprawie określenia granic obwodu dla Publicznej Szkoły Podstawowej w Stoszowicach wchodzącej w skład Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Stoszowicach.
- 4) Uchwała nr III/20/2007 Rady Gminy Stoszowice z dnia 27 kwietnia 2007 w sprawie ustalenia sie-

ci prowadzonych przez Gminę Stoszowice publicznych szkół podstawowych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 września 2011 r.

Przewodniczący Rady Gminy:
Teresa Tęsa

2575

ZARZĄDZENIE NR 47/2011 WÓJTA GMINY CZERNICA

z dnia 8 czerwca 2011 r.

w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego

Na podstawie art. 40 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 2 i art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami), art. 24 paragraf 1 ustawy z dnia 21 maja 1971 r. kodeks wykroczeń (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 ze zmianami), w związku z niedoborem wody na terenie Gminy Czernica, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zakaz podlewania wodą z gminnej sieci wodociągowej ogródków przydomowych, działkowych oraz innych terenów zielonych na terenie Gminy Czernica, w okresie od dnia 8 czerwca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. w godzinach od 6.00 do 21.00.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 dotyczy osób fizycznych, osób prawnych oraz innych jed-

nostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej.

§ 2. Winni nieprzestrzegania postanowień niniejszego zarządzenia będą pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

§ 3. Nadzór i egzekwowanie niniejszego zarządzenia powierzam Dyrektorowi Zakładu Gospodarki Komunalnej Czernica.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń na terenie Gminy Czernica i w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wójt Gminy Czernica:
Stefan Dębski

2576

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.149.2011.AZ5

Wrocław, dnia 6 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

zarządzenia nr 47/2011 Wójta Gminy Czernica z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego.

Uzasadnienie

Wójt Gminy Czernica wydał w dniu 8 czerwca 2011 r. zarządzenie nr 47/2011 *w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego*.

Zarządzenie wpłynęło do Organu Nadzoru w dniu 9 czerwca 2011 r.

W toku badania legalności zarządzenia Organ Nadzoru stwierdził jego wydanie z istotnym naruszeniem art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) a także art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95).

Mocą § 1 zarządzenia Nr 47/2011 Wójt Gminy Czernica, działając na podstawie art. 40 ust. 3 i 4, art. 41 ust. 2 i art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, wprowadził zakaz podlewania wodą z gminnej sieci wodociągowej ogródków przydomowych, działkowych oraz innych terenów zielonych na terenie Gminy Czernica w okresie od dnia 8 czerwca 2011 r. do dnia 30 września 2011 r. w godzinach od 6:00 do 21:00. Na mocy zaś § 2 zarządzenia, winni nieprzestrzegania jego postanowień będą pociągani do odpowiedzialności karnoadministracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Jak stanowi art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym: „W zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.” Wedle zaś art. 41 ust. 2 ustawy, w przypadku niecierpiącym zwłoki przepisy porządkowe może wydać wójt, w formie zarządzenia.

Zgodnie z art. 40 ust. 4. ustawy o samorządzie gminnym, przepisy porządkowe mogą przewidywać za ich naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach.

Analizując wskazane w podstawie prawnej zarządzenia przepisy ustawy o samorządzie gminnym należy zauważyć, że aby wprowadzić określone normy w formie przepisów porządkowych muszą wystąpić jednocześnie dwie przesłanki. Wedle pierwszej materia podlegająca unormowaniu nie może być uregulowana w innych przepisach powszechnie obowiązujących. Wedle drugiej wprowadzenie określonych norm musi być uzasadnione ze względu na ochronę wartości, o których mowa w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z tak przyjętą interpretacją organ nadzoru pragnie zauważyć, że nie było podstaw do wydania przez Wójta Gminy Czernica zarządzenia w sprawie zakazu podlewania ogródków przydomowych, działkowych oraz terenów zielonych z wodociągu gminnego. Nie zostały bowiem spełnione jednocześnie obie przesłanki warunkujące wydanie przepisów porządkowych, o których mowa w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

W omawianym przypadku nie istniały okoliczności dające podstawę do wydania przepisów porządkowych. Na pytanie organu nadzoru (pismo NK-N.4131.149.2011.AZ5 z dnia 27 czerwca 2011 roku) odnośnie istnienia przesłanek stanowiących podstawę do wydania zarządzenia Wójt Gminy Czernica wyjaśnił (pismo OiSo.0053.2011.L.B z dnia 29 czerwca 2011 r.), że podstawą wprowadzenia ograniczenia poboru wody była konieczność utrzymania dostaw wody do wszystkich odbiorców do celów socjalno-bytowych. Wójt podał, że na skutek nierozsądnego nadużywania wody mieszkańcy zaopatrywani z końcowych odcinków wodociągu byli pozbawieni wody przez okres kilku godzin lub otrzymywali wodę o ciśnieniu uniemożliwiającym korzystanie z urządzeń i wyposażenia domowego. Taka sytuacja w ocenie Wójta wpływać miała na pogorszenie stanu sanitarnego poszczególnych rodzin, co w konsekwencji mogło doprowadzić do zagrożenia zdrowia obywateli. Wójt wskazał też na wpływ braków w dostawie wody na pogorszenie bezpieczeństwa pożarowego, co stwarzało niebezpieczeństwo zagrożenia życia i zdrowia obywateli. Celem wydania zarządzenia było obniżenie i wyrównanie dobowych poborów wody, gdyż przekracza zdolności produkcyjne Stacji Uzdatniania Wody. Notoryczne braki wody wpływają niekorzystnie na nastroje obywateli co może spowodować naruszenie spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Należy w tym miejscu odnieść się do wskazanego już wcześniej art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Przedstawione przez Wójta przesłanki wprowadzenia przepisów porządkowych w żadnym stopniu nie odpowiadają dyspozycji wskazanego przepisu. Nie można zgodzić się z argumentacją, że spadki ciśnienia wody spowodowane zwiększonym poborem wody stanowią bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia obywateli albo, że grożą zakłóceniem porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Z istoty przepisów porządkowych (policyjnych) wynika, że stanowią one regulację o charakterze wyjątkowym i ostatecznym. Wydaje się je w sytuacjach realnego zagrożenia dla chronionych dóbr, którego nie da się wyeliminować w żaden inny sposób. Realne zagrożenie oznacza sytuację nieprzewidywaną, bezpośrednio zagrażającą jakiemuś dobru i na tyle oczywistą, że podjęcie odpowiednich działań jest nieodzowne np. katastrofa ekologiczna, klęska żywiołowa. Okoliczności przedstawione przez Wójta nie stanowią realnego zagrożenia dla dóbr chronionych prawem, uzasadniającego wydanie przepisów porządkowych. Wszystkie wskazane przez Wójta okoliczności wskazują jedynie na potencjalne, a nie realne

zagrożenie wartości wymienionych w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym. Sam Wójt w swym piśmie posługuje się następującymi sformułowaniami: „mogło doprowadzić do zagrożenia zdrowia obywateli”, „stwarzało niebezpieczeństwo zagrożenia życia i zdrowia obywateli”, „może spowodować naruszenie spokoju i bezpieczeństwa publicznego”. W kwestii rzeczonych okoliczności należy w tym miejscu wskazać art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zmianami), wedle którego przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków. Niskie ciśnienie wody i wynikające z tego braki w dostawach wody stanowią problem, który pozostaje w gestii przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. To ono jest odpowiedzialne za dostarczanie wody odpowiedniej jakości i pod odpowiednim ciśnieniem. Wady technologiczne sieci wodociągowej nie mogą stanowić podstawy do wydania przepisów porządkowych.

W toku badania legalności przedmiotowego zarządzenia organ nadzoru stwierdził nadto jego wydanie z istotnym naruszeniem art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95).

Przepisy porządkowe są specyficzną kategorią aktów prawa miejscowego. Cechą tego typu aktów prawnych jest wprowadzenie do porządku prawnego nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu. W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach.

Artykuł 42 ustawy o samorządzie gminnym wskazuje, że zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Wedle art. 4 ust. 3 tej ustawy, przepisy porządkowe wchodzą w życie po upływie trzech dni od dnia ich ogłoszenia. W uzasadnionych przypadkach przepisy porządkowe mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż trzy dni, a jeżeli zwłoka w wejściu w życie przepisów porządkowych mogłaby spowodować nieodwracalne szkody lub poważne zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, można zarządzić wejście w życie takich przepisów z dniem ich ogłoszenia.

Mając zatem na względzie charakter przepisów porządkowych, a w szczególności konieczność ich szybkiego wejścia w życie wynikającą z przesłanek jego wydania, ustawodawca zdecydował o krótszym niż w przypadku pozostałych aktów prawa miejscowego okresie *vacatio legis*. Ogólną zasadą jest zatem wejście w życie przepisów porządkowych w terminie trzech dni od ich urzędowego ogłoszenia. Ustawodawca w zdaniu drugim art. 4 ust. 3 ustawy przewidział wyjątek od tej zasady określając jednocześnie przesłanki zastosowania tego wyjątku. Co jednak w tym przypadku najistotniejsze, ustawodawca postanowił, że najkrótszy czas, w jakim mogą wejść w życie przepisy porządkowe to **dzień ich ogłoszenia**.

Tymczasem w § 4 zarządzenia Nr 47/2011 Wójta Gminy Czernica czytamy: „Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu na tablicach ogłoszeń na terenie Gminy Czernica i w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.”. Tym samym przewidziano wejście w życie zarządzenia przed dniem jego ogłoszenia w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym. Należy zatem stwierdzić, że wskazane zarządzenie Wójta Gminy Czernica nie odpowiada wymaganiom stawianym tej kategorii aktów przez wskazane przepisy.

W ocenie Organu Nadzoru w tym przypadku nie może być mowy o zastosowaniu art. 5 ustawy, zgodnie z którym przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Na mocy bowiem § 2 zarządzenia przewidziano za jego naruszenie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach. Spenalizowanie pewnej kategorii zachowań z mocą wsteczną stoi w sprzeczności z zasadą demokratycznego państwa prawnego wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 16 września 2009 r., sygn. akt III SA/Wr 238/09 (Lex nr 560731): „Niespełnienie wymagań formalnych w uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego w zakresie należytej publikacji – wynikających z art. 42 ust. 1 u.s.p. w związku z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych – jest istotnym naruszeniem prawa, powodującym konieczność stwierdzenia jej nieważności w całości. Wojewoda jako organ nadzoru nie ma kompetencji przypisanych prawem do zmiany merytorycznej postanowień uchwały rady powiatu w zakresie przepisów określających datę jej wejścia w życie, ani sprzecznie z postanowieniami uchwały nie może podjąć procedury innej niż w niej przewidziano dla oznaczenia daty wejścia w życie. Organ nadzoru nie może wobec tego wdrożyć odpowiedniego trybu promulgacji, nie zważając na treść uchwały.”. Uwagi te należy odnieść do zarządzenia porządkowego wójta w zakresie obowiązku promulgacji wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2577

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.262.2011.MS6-1

Wrocław, dnia 12 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność § 1 ust. 4, ust. 7, ust. 8 i ust. 9 załącznika nr 2 do uchwały nr XI/79/11 Rady Miejskiej w Górze w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 15 czerwca 2011 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 Nr 5, poz. 13), Rada Miejska w Górze podjęła uchwałę w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 22 czerwca 2011 r., przesłana pismem o sygn. BO.0007.79.2011

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, iż:

- zapis § 1 ust. 8 załącznika nr 2 do uchwały istotnie narusza art. 15 ust. 2 i art. 25 ust. 3 pkt 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 Nr 5, poz. 13) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.),
- zapis § 1 ust. 7 załącznika nr 2 do uchwały istotnie narusza art. 15 ust. 2 i art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011 Nr 5, poz. 13) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.),
- zapis § 1 ust. 4 załącznika nr 2 do uchwały istotnie narusza art. 32 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym w związku z art. 30 ust. 1, ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz § 115, § 116 i § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908),
- zapis § 1 ust. 9 załącznika nr 2 do uchwały istotnie narusza art. 15 ust. 2 i art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym oraz § 115, § 116 i § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”

uzasadniając stwierdzenie nieważności tych zapisów uchwały.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów (art. 15 ust.

1 pkt 6), a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

W ramach warunków i zasad korzystania z przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Góra, Rada Miejska postanowiła, w § 1 ust. 7 załącznika nr 2 do uchwały nr XI/79/11, określić przyczyny odmowy uzgodnienia przewoźnikowi warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, a w § 1 ust. 8 Rada określiła przyczyny wypowiedzenia umowy o korzystanie z przystanków, zaś w § 1 ust. 9 Rada nałożyła na przewoźnika obowiązek informowania o zmianach, które mają wpływ na informacje zawarte w dokumentach załączonych do wniosku o udostępnienie przewoźnikom przystanków. Paragrafem 1 ust. 4 załącznika nr 2 do uchwały Rada wypisała obowiązki i uprawnienia Burmistrza związane z przyjmowaniem i rozpatrywaniem w kolejności zgłoszeń wniosków w sprawie uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych (pkt 1) oraz zawieraniem i rozwiązywaniem umów dotyczących uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych (pkt 2).

Jak wynika z przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zarówno operator, jak i przewoźnik są podmiotami uprawnionymi do świadczenia usług w zakresie przewozu osób, jeśli spełniają warunki do podejmowania i wykonywania działalności w zakresie przewozu osób określone w przepisach ustaw wymienionych w art. 6 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Operator wykonuje przewozy o charakterze użyteczności publicznej na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, a w przypadku samorządowego zakładu budżetowego, na podstawie aktu wewnętrznego, określającego warunki wykonywania usług przewozowych (art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym), natomiast przewoźnik wykonuje przewozy „komercyjne” niebędące przewozami o charakterze użyteczności publicznej na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu (art. 4 ust. 1 pkt 11 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym).

W rozdziale 3 oddział 2 Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ustawy o publicznym transporcie zbiorowym uregulowane zostały kwestie związane z zawieraniem przez operatora umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, natomiast w kolejnym oddziale 3 Potwierdzenie zgłoszenia przewozu ustawodawca unormował sprawy związane z dokonaniem zgłoszenia przez przewoźnika zamiaru wykonywania przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego a także wydawaniem oraz cofaniem takiego zgłoszenia.

W przypadku, gdy z operatorem zawierana jest umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, ustawodawca reglamentując tę część organizacji transportu publicznego, określił w art. 25 ust. 3 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, co powinna zawierać w szczególności taka umowa. Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym w art. 25 ust. 1 określa, iż: „Organizator, po wybraniu najkorzystniejszej oferty na podstawie warunków i kryteriów określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w terminie 30 dni od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze oferty, zawiera z przedsiębiorcą umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.” W umowie takiej powinny być określone także, zgodnie z art. 25 ust. 3 pkt 23 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, warunki rozwiązania umowy.

Tymczasem w § 1 ust. 8 załącznika nr 2 do uchwały Rada określiła przypadki kiedy umowa może zostać wypowiedziana. Zdaniem organu nadzoru, regulacje te powinny znaleźć się już w treści umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Określenie przez Radę przyczyn wypowiedzenia umowy nie mieści się w treści upoważnienia z art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

W stosunku do drugiego z podmiotów uprawnionych do świadczenia usług w zakresie przewozu osób, określanego przez ustawę o publicznym transporcie zbiorowym, jako przewoźnik, przewidziane w § 1 ust. 7 załącznika nr 2 do uchwały przyczyny odmowy uzgodnienia stanowią naruszenie art. 32 ust. 3 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zgodnie z którym: „Właściciel przystanku komunikacyjnego położonego w granicach administracyjnych miast lub dworca albo zarządzający tymi obiektami, uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów w przypadku, gdy proponowany rozkład jazdy: 1) zawiera przystanki komunikacyjne lub dworce: a) o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7, b) wskazane w uchwale, o której mowa w art. 15 ust. 2; 2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych lub dworców; 3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.” Ustawodawca sam określił przypadki kiedy trzeba uzgodnić z przewoźnikiem zasady korzystania z przystanku komunikacyjnego położonego w granicach administracyjnych miast lub dworca. A contrario należy rozumieć, iż niewypełnienie przesłanek ustawowych skutkuje brakiem uzgodnienia.

Wobec powyższego, należy stwierdzić, że regulacja § 1 ust. 7, ust. 8 załącznika nr 2 do uchwały nr XI/79/11 Rady Miejskiej w Górze w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Góra wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym i uzasadnia stwierdzenie nieważności tych zapisów. Wskazania wymaga, iż charakter zawartych w uchwale norm podjętych w oparciu o powyższą delegację ustawową, zobowiązuje Radę

Miejską do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizując przytoczoną delegację ustawową.

Rada Miejska w swej działalności uchwałodawczej związana jest zasadą legalizmu, wynikającą z art. 7 Konstytucji, a także art. 94 Konstytucji.

Należy również zauważyć, że wykroczenie poza ramy upoważnienia ustawowego stanowi istotne naruszenie art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jest to jedna z podstawowych zasad polskiego systemu prawnego. Oznacza ona, że organy władzy publicznej mogą działać tylko na podstawie prawnej, a normy prawne określają ich kompetencje, zadania i tryb postępowania, wyznaczając jednocześnie ramy ich działania. Organ władzy publicznej mogą działać tylko w takiej formie i w taki sposób, na jakie pozwalają im przepisy prawa. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Podstawą do wydania aktu prawnego w postaci uchwały i zamieszczenia w niej uregulowań o określonej treści jest wyraźne upoważnienie ustawowe wynikające z ustawy szczególnej lub ustawy o samorządzie gminnym.

Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

W paragrafie 1 ust. 9 załącznika nr 2 do uchwały Rada postanowiła o obowiązku pisemnej informacji, w terminie miesięcznym, o planowanych przez przewoźnika zmianach, które mają wpływ na informacje zawarte w dokumentach załączonych do wniosku o udostępnienie przystanków komunikacyjnych. Regulacja ta stanowi, zdaniem organu nadzoru, poprzez powtórzenie i modyfikację, naruszenie art. 32 ust. 6 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zgodnie z którym: „Po uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozów, obejmującego przystanki położone poza granicami administracyjnymi miast, przewoźnik jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwe gminy, na obszarze których położone są przystanki, o uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu i przed rozpoczęciem przewozów doręczyć rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi, a następnie informować o dokonywanych zmianach.”

Także w paragrafie 1 ust. 4 załącznika nr 2 do uchwały Rada określiła uprawnienia i obowiązki Burmistrza Góry w zakresie przyjmowania i rozpatrywania w kolejności zgłoszeń wniosków w sprawie uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych (pkt 1) oraz zawierania i rozwiązywania umów dotyczących uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych (pkt 2). Zdaniem organu nadzoru te regulacje załącznika nr 2 do uchwały naruszają art. 32 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w związku z art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym wójt wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa. Przystanki komunikacyjne stanowią mienie komunalne Gminy Góra, a zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym gospodarowanie mieniem komunalnym należy do zadań wójta (w tym przypadku Burmistrza Góra). Zapisy § 1 ust. 4 załącznika do uchwały wskazują na obowiązki wynikające już z przepisów ustaw. Ustawodawca sam określił zatem zadania, których realizację powierzył określonym organom gminy wskazując przy tym w sposób wyraźny zakres właściwości organu stanowiącego i organu wykonawczego.

Również orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 115, § 116 i § 118 w zw. z art. 143 zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którymi w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym, nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą, ani nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Powyższe, zdaniem organu nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności § 1 ust. 4, ust. 7, ust. 8 i ust. 9 załącznika nr 2 do uchwały Nr XI/79/11 Rady Miejskiej w Górze.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2578

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.874.2011.LF

Wrocław, dnia 13 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 7 ust. 1 we fragmencie „w której obowiązują następujące ustalenia: 1) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę ustala się wymóg uzyskania wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem konserwatorskim na prowadzenie prac ziemnych; 2) w zakresie określonym w wytycznych, o których mowa w pkt 1 obowiązuje uzyskanie pozwolenia na prace archeologiczne i wykopaliskowe; 3) prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora”, § 10 ust. 3 pkt 10 oraz § 10 ust. 4 uchwały nr XII/65/11 Rady Miasta i Gminy Prusice z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412, położonej we wsi Skokowa.

Uzasadnienie

Rada Miasta i Gminy Prusice na sesji w dniu 8 czerwca 2011 r. podjęła uchwałę nr XII/65/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 412, położonej we wsi Skokowa.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Dolnośląskiemu w dniu 14 czerwca 2011 r.

W wyniku analizy wymienionej uchwały Wojewoda Dolnośląski stwierdził, że: – § 7 ust. 1 uchwały we fragmencie „w której obowiązują następujące ustalenia: 1) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę ustala się wymóg uzyskania wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem konserwatorskim na prowadzenie prac ziemnych; 2) w zakresie określonym w wytycznych, o których mowa w pkt 1 obowiązuje uzyskanie pozwolenia na prace archeologiczne i wykopaliskowe; 3) prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – zwanej dalej „ustawą”), art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.), w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), - § 10 ust. 3 pkt 10 w sposób istotny narusza art. 29 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115

z późn. zm.), - 10 ust. 4 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 92 i nast. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651 z późn. zm.).

Rada Miasta i Gminy Prusice w § 7 ust. 1 uchwały, w ramach zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, postanowiła: „1. Obszar obejmuje się strefą „OW” – obserwacji archeologicznej, o granicach przedstawionych na rysunku planu, w której obowiązują następujące ustalenia: 1) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę ustala się wymóg uzyskania wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem konserwatorskim na prowadzenie prac ziemnych; 2) w zakresie określonym w wytycznych, o których mowa w pkt 1 obowiązuje uzyskanie pozwolenia na prace archeologiczne i wykopaliskowe; 3) prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora.”

Należy wskazać, że w myśl z art. 7 pkt 4 i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jedną z form ochrony zabytków są ustalenia dotyczące ich ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W planie ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Przedstawione upoważnienie nie oznacza jednak pełnej dowolności w zakresie kształtowania tego rodzaju zasad i musi być interpretowane z uwzględnieniem innych przepisów powszechnie obowiązującego prawa jak i reguł wykonywania prawodawczych uprawnień organów władzy publicznej.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest zasada legalizmu określona w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Zasada ta niewątpliwie dotyczy również działalności organów jednostek samorządu terytorialnego. Należy w tym miejscu zastrzec, że konstytucyjnie gwarantowana samodzielność gminy, powiatu czy samorządu województwa nie uzasadnia odstępstw od opisanej zasady legalizmu. Zastrzeżenie to należy odnieść przede wszystkim do sfery imperium funkcjonowania organów tych jednostek, w tym, przyznanych im kompetencji prawotwórczych.

W konsekwencji, podejmując akt prawa miejscowego na podstawie upoważnienia ustawowego (art. 94 Konstytucji RP), organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co kwalifikowane jest jako istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, a normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zaprezentowane w wyroku z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...).”

W ocenie organu nadzoru powołane przepisy uchwały nr XII/65/11 Rady Miasta i Gminy Prusice wykraczają poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, obowiązujących w strefie ochrony konserwatorskiej wyznaczonej w planie. Powyższe upoważnienie nie obejmuje bowiem możliwości regulowania, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, kwestii związanych z koniecznością zgłaszania, zawiadamiania, uzyskania uzgodnienia czy innych form współdziałania z wojewódzkim konserwatorem zabytków w związku z określonego rodzaju pracami czy robotami inwestycyjnymi jak też określenia związanych z tym obowiązków uczestników/wykonawców tych czynności. Wszelkie kompetencje i formy działania organów nadzoru konserwatorskiego w tym przedmiocie oraz przypadki (sytuacje) wymagające tego współdziałania zostały już określone przez ustawodawcę.

Trzeba zauważyć, że organ stanowiący gminy nie został upoważniony do ustalania czy modyfikowania zakresu i form współdziałania organów administracji publicznej (organu ochrony zabytków i organów administracji architektoniczno-budowlanej) w postępowaniu administracyjnym. Należy za-

uważyć, że pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wydawane jest w formie decyzji administracyjnej, a podstawą prawną do wydania tego rodzaju aktu administracyjnego może być wyłącznie przepis rangi ustawowej. Niedopuszczalną bowiem jest regulacja aktu prawa miejscowego, którą w sposób samoistny (bez stosownego umocowania ustawowego) wyznacza się zakres zadań, kompetencji i form działania innych organów administracji publicznej. Należy przykładowo wskazać, że ilekroć ustawodawca chce wprowadzić wymóg uzyskania pozwolenia właściwego organu ochrony zabytków, wprost o tym stanowi w ustawie. Z drugiej strony, brak również podstaw prawnych do nakładania na uczestników procesu budowlanego (inwestycyjnego) obowiązku uzyskania pozwolenia wymienionego organu w sytuacjach czy okolicznościach nie przewidzianych przepisami rangi ustawowej. Należy także zwrócić uwagę, że podstawową formą prawną działania i wykonywania zadań przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, zgodnie z art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jest pozwolenie. Tym bardziej zaś brak jest podstaw do wprowadzania obowiązku uzyskiwania wytycznych tego organu, co do konieczności prowadzenia prac ziemnych za pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków jako formy działania tego organu nieznanej ustawie.

Obowiązek uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wynika z art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Źródłem tego obowiązku jest ustawa, a nie uchwała rady gminy – akt prawa miejscowego. Należy jeszcze podkreślić, że ustawa nakłada taki obowiązek wyłącznie w odniesieniu do zabytków wpisanych do rejestru. Katalog działań wymagających uzyskania pozwolenia jest katalogiem zamkniętym i ani z przepisów ustawy o ochronie zabytków, ani też w szczególności z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie można domniemywać kompetencji rady gminy do określania dodatkowych sytuacji, w których wymagane jest pozwolenie. Niedopuszczalnym jest rozszerzanie zakresu ochrony konserwatorskiej w przypadkach i w odniesieniu do sytuacji nie przewidzianych w ustawie.

Wymogi uzyskania stosownego stanowiska organu ochrony zabytków w ramach procesu budowlanego określają ponadto właściwe przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) np. art. 9 ust. 3 czy art. 39 ust. 1 tej ustawy.

Trzeba wskazać również, że obowiązek badań archeologicznych, jakie muszą zostać przeprowadzone w sytuacji, gdy osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru lub objętym ochroną konserwatorską na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub znajdującym się w ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków albo roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego, ustawodawca w szczegółowy sposób uregulował w art. 31 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Artykuł 31 ust. 2 tej ustawy wskazuje, że zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych, jakie muszą zostać przeprowadzone przez osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne jeżeli chcą przeprowadzić ww. inwestycje, ustala wojewódzki konserwator zabytków w drodze decyzji, wyłącznie w takim zakresie, w jakim roboty budowlane albo roboty ziemne lub zmiana charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, zniszczą lub uszkodzą zabytek archeologiczny.

Rada Miasta i Gminy Prusice ustalając, w § 7 ust. 1 pkt 3 uchwały, że „prowadzenie nadzoru archeologicznego przez uprawnionego archeologa, odbywa się na koszt inwestora” nie określiła jednocześnie rodzaju czynności wchodzących w zakres pojęcia nadzoru archeologicznego. Trzeba bowiem zauważyć, że przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nie posługują się pojęciem „nadzoru archeologicznego” jak i go nie definiują. Nie jest zatem jasnym jakiego rodzaju działania czy prace powinny być przeprowadzone przez osobę uprawnioną (archeologa), na koszt inwestora.

Przepisy ustawy określają jakiego rodzaju czynności czy działania, w jakich okolicznościach powinny być przeprowadzone na koszt określonych podmiotów/osób – np. art. 31 ust. 1, art. 32 ust. 5, art. 36 ust. 4, art. 44 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Ponadto, wymagane kwalifikacje jakie powinny posiadać osoby uprawnione do prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, badań konserwatorskich, badań architektonicznych lub badań archeologicznych określają przepisy rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich i architektonicznych, a także innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych (Dz. U. Nr 150, poz. 1579).

Przedstawione przepisy uchwały nr XII/65/11 Rady Miasta i Gminy Prusice zawierają uregulowania wykraczające poza przyznaną kompetencję do określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. W zakresie władztwa planistycznego gminy i obowiązku zawarcia w planie postanowień, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym, nie mieści się kompetencja do regulowania kwestii uregulowanych kompleksowo przepisami prawa rangi ustawowej, w tym, przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wymaga podkreślenia, że ustalenia planu miejscowego w zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej powinny być spójne z regulacją ustawową oraz mieć uzasadnienie w stosownych przepisach upoważniających (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2011 r., II SA/Wr 594/10).

Paragraf 10 ust. 3 pkt 10 uchwały, w ramach warunków, zasad i standardów zabudowy i zagospodarowania terenu, stanowi: „10) ustala się dostęp terenu do drogi publicznej poprzez jeden zjazd z drogi wojewódzkiej”.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą nr XII/65/11 Rady Miasta i Gminy Prusice obejmuje obszar działki nr 412 położonej we wsi Skokowa, zgodnie z granicami przedstawionymi na rysunku planu stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

Powołanym przepisem uchwały Rada określiła sposób skomunikowania tego terenu (działki) z drogą publiczną wskazując, że dostęp do tego terenu z drogi wojewódzkiej następować będzie poprzez jeden zjazd.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) drogi wojewódzkie stanowią jedną z kategorii dróg publicznych, do których zalicza się drogi inne niż wskazane w art. 5 ust. 1 tej ustawy, stanowiące połączenia między miastami, mające znaczenie dla województwa, i drogi o znaczeniu obronnym niezaliczone do dróg krajowych. Zarządcą dróg wojewódzkich jest zarząd województwa – organ wykonawczy samorządu województwa, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony tej kategorii dróg publicznych (art. 19 ust. 1, ust. 2 pkt 2 ustawy o drogach publicznych). Powołana ustawa określa w sposób szczegółowy zadania i kompetencje organów administracji rządowej i samorządowej pełniących funkcję zarządcy określonej kategorii dróg publicznych.

Wedle art. 29 ust. 1 tej ustawy, budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi, po uzyskaniu, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu, z zastrzeżeniem ust. 2. W przypadku budowy lub przebudowy drogi budowa lub przebudowa zjazdów dotychczas istniejących należy do zarządcy drogi (art. 29 ust. 2 tej ustawy). Zgodnie z definicją legalną pojęcia „zjazdu” określoną w art. 4 pkt 8 ustawy o drogach publicznych, jest nim połączenie drogi publicznej z nieruchomością położoną przy drodze, stanowiące bezpośrednie miejsce dostępu do drogi publicznej w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustawa o drogach publicznych określa ponadto elementy treściowe decyzji o lokalizacji zjazdu z drogi publicznej (art. 29 ust. 3 ustawy o drogach publicznych) oraz przesłanki odmowy wydania tego rodzaju zezwolenia (art. 29 ust. 4 wymienionej ustawy).

Zezwolenie na lokalizację zjazdu z drogi publicznej stanowi prawny środek ograniczenia korzystania z dróg publicznych. Zarządca drogi jako organ właściwy w sprawach określonych w art. 29 ust. 1 ustawy, został upoważniony do przeprowadzenia indywidualnej oceny technicznych i infrastrukturalnych możliwości dostępu do drogi publicznej z terenu nieruchomości do niej przyległej z uwzględnieniem obowiązujących zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego. Regulacja ustawy o drogach publicznych wskazuje, że kompetencja ta została przyznana zarządcy drogi na zasadzie wyłączności, a decyzja administracyjna jest wyłączną formą prawną rozstrzygania o tej kategorii sprawach. Ponadto, uznaniowy charakter opisanego rodzaju zezwolenia powoduje, że żaden przepis prawa nie może obligować zarządcy drogi (mieć wiążącej mocy) do podjęcia określonej treści rozstrzygnięcia. W ocenie Wojewody Dolnośląskiego, źródła ograniczeń uznania administracyjnego zarządcy drogi w omawianych sprawach nie mogą stanowić przepisy prawa (w tym akty prawa miejscowego) z zakresu zagospodarowania i ładu przestrzennego. Przepisy ustawy o drogach publicznych stanowią regulację szczególną w stosunku do przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a przewidziane w niej instytucje i środki prawne, w tym akty indywidualne, realizują odmienne cele i zadania. Trzeba również zauważyć, że związanie zarządcy drogi treścią miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego co do obsługi komunikacyjnej określonych terenów, w tym możliwości lokalizacji zjazdów z drogi publicznej, skutkowałoby bezprzedmiotowością regulacji art. 29 ustawy o drogach publicznych i wydawanych na podstawie tych przepisów decyzji administracyjnych. Sytuacja ta oznaczałaby niedopuszczalne i bezpodstawne przesunięcie ustawowych kompetencji w zakresie rozstrzygania tej kategorii spraw z zarządcy drogi na radę gminy jako organ właściwy do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto, jak już podkreślono, wolą ustawodawcy kwestia lokalizacji zjazdu z drogi publicznej rozstrzygana jest w trybie postępowania administracyjnego i w formie decyzji administracyjnej nie zaś procedury planistycznej i aktu prawa miejscowego – miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Trzeba zauważyć, że zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy powinien zawierać ustalenia w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Wymagany zakres ustaleń w tej kategorii sprawach precyzuje § 4 pkt 9 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym ustalenia dotyczące zasad

modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać: a) określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, b) określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, c) wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.

Ponownie trzeba zastrzec, że określony powołanymi przepisami ustawy i rozporządzenia zakres treściowy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może oznaczać dowolności regulacji w tym przedmiocie. Rada gminy, jako organ właściwy do uchwalenia planu miejscowego jest zobowiązany do przestrzegania granic udzielonej jej normy kompetencyjnej, ograniczanej zakresem zadań i kompetencji innych organów władzy publicznej.

Mając na względzie powyższe uwarunkowania prawne oraz powołaną treść przepisu § 10 ust. 3 pkt 10 uchwały należy stwierdzić, że Rada Miasta i Gminy Prusice naruszyła ustawowe prerogatywy zarządcy drogi w zakresie rozstrzygania spraw dotyczących zjazdu z dróg publicznych (w tym przypadku – drogi wojewódzkiej), które powinny być rozpatrywane wyłącznie na zasadach i w trybie określonym przepisami ustawy o drogach publicznych.

W § 10 ust. 4 Rada Miasta i Gminy Prusice postanowiła: „4. Ustala się następujące zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane. 1) minimalna powierzchnia działki – 2500 m²; 2) minimalna szerokość frontu działki – 40m; 3) minimalna szerokość drogi wewnętrznej – 6 m; 4) dopuszcza się odstępstwo od warunków określonych w podpunktach 1) i 2) niniejszego punktu w przypadku wydzielania niezbędnych działek dla lokalizacji dróg wewnętrznych oraz urządzeń infrastruktury technicznej oraz w przypadku wydzielenia działki na powiększenie działki sąsiedniej lub regulacji granic pomiędzy działkami sąsiednimi; 5) w przypadku, gdy powierzchnia działki podlegającej podziałowi uniemożliwia wydzielenie działek o powierzchni określonej w literze a) niniejszego punktu, dopuszcza się pomniejszenie powierzchni jednej z działek powstałych w wyniku podziału maksymalnie o 20% minimalnej powierzchni określonej w wyżej wymienionym punkcie.”

Wymaga podkreślenia i zasygnalizowania, że o ile ustawodawca zobowiązał organy gminy realizujące procedurę planistyczną do określenia w planie miejscowym zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości – art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy, o tyle nie przyznał tym organom kompetencji do stanowienia zasad podziału nieruchomości. Należy przy tym podkreślić, że zarówno postępowanie podziałowe jak i scaleniowo - podziałowe stanowią przedmiot uregulowań ustawy o gospodarce nieruchomościami. W dziale III rozdziale 1 tej ustawy mowa jest o podziałach nieruchomości, a w rozdziale 2 o scalaniu i podziale nieruchomości. Podkreślenia wymaga także, że obydwa te postępowania znacznie się od siebie różnią.

Co jednak dla potrzeb niniejszych rozważań jest najważniejsze, ustawodawca wprost wskazuje na konieczność uwzględnienia warunków wprowadzonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wyłącznie w przypadku scalania i podziału nieruchomości. W art. 102 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami stwierdza bowiem, że gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 101 ust. 1 tej ustawy. Szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy, co wiąże się ściśle ze wskazanymi wyżej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, upoważniającymi organy gminy do zamieszczania tego typu regulacji w planie miejscowym. W przypadku postępowania podziałowego w art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami ustawodawca stwierdza natomiast, że podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego. W razie braku tego planu stosuje się przepisy art. 94. Zgodność z ustaleniami planu, o których mowa w tym przepisie nie oznacza uprawnienia do zamieszczania w planie warunków podziału – owe ustalenia mogą dotyczyć wyłącznie przeznaczenia terenu i możliwości jego zagospodarowania, o czym rozstrzyga sam ustawodawca, stwierdzając w art. 93 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, że zgodność z ustaleniami planu w myśl ust. 1 dotyczy zarówno przeznaczenia terenu, jak i możliwości zagospodarowania wydzielonych działek gruntu.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r. (II OSK 2235/10), wyjaśnił, że to wójt gminy jest organem właściwym do podziału nieruchomości. Miejscowy plan nie jest aktem przeznaczonym do dokonywania takich rozstrzygnięć o charakterze indywidualnym. Tym samym Rada nie jest uprawniona do udzielania w swych uchwałach wytycznych wiążących wójta przy wykonywaniu jego ustawowych kompetencji, chyba że inaczej stanowi przepis szczególny. Plan zagospodarowania przestrzennego nie jest zatem częścią procedury rozgraniczenia, a jego rola w dokonywaniu podziału działek jest ograniczona do określania przeznaczenia części terytorium gminy. W ustalaniu przeznaczenia terenu i możliwości zagospodarowania nie mieści się określenie wielkości działek jakie mogą podlegać podziałowi, bądź być efektem rozgraniczenia. Innymi słowy, nie można w planie wiążąco ustalać granic działek po podziale, dopuszczalnej ich wielkości czy innych parametrów, a także wielkości działek, które mogą być dzielone.

Zdaniem organu nadzoru powyższe potwierdza, że organy gminy w ramach posiadanego władztwa planistycznego nie dysponują uprawnieniem do określania dodatkowych, szczegółowych zasad, jakim miałyby podlegać ewentualny podział nieruchomości. Należy mieć na względzie, że skoro własność jest chroniona konstytucyjnie, a jej ograniczenia mogą wynikać wyłącznie z ustaw, to brak odpowiedniej normy kompetencyjnej wyłącza możliwość kształtowania przez organ administracji publicznej sposobu wykonywania tego prawa. Z tego samego względu przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej.

Tym samym, należy uznać, że regulacja § 10 ust. 4 uchwały jako dotycząca zasad podziału nieruchomości nie znajduje stosownego umocowania w przepisach ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a jednocześnie narusza przepisy art. 92 i nast. ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2579

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.612.2011.MG

Wrocław, dnia 13 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

**w sprawie uchwały Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 czerwca 2011 roku
nr IX/43/11 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania człon-
ków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego
funkcjonowania**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

ust. 2 Rozdziału 2, całość Rozdziałów 3 i 4 załącznika do uchwały Rady Gminy Oleśnica z dnia 10 czerwca 2011 roku nr IX/43/11 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

Uzasadnienie

W dniu 10 czerwca 2011 roku Rada Gminy Oleśnica podjęła uchwałę nr IX/43/11 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania. Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 20 czerwca 2011 roku.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały nr IX/43/11 organ nadzoru stwierdził, że ust. 2 Rozdziału 2 narusza art. 9a ust. 3, 4, 5 i 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm. – zwanej dalej „ustawą”), postanowienia Rozdziału 3 i 4 załącznika do uchwały naruszają art. 9a ust. 15 w związku z art. 9b ustawy.

W Rozdziale 2 ust. 2 załącznika uchwały Rada określiła przedstawicieli określonych instytucji, którzy będą powoływani do prac zespołu interdyscyplinarnego. Wedle rzeczonoego przepisu uchwały są to przedstawiciele:

- 1) Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oleśnicy,
- 2) Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 3) Komendy Powiatowej Policji w Oleśnicy,
- 4) jednostek oświatowych Gminy Oleśnica,
- 5) Wiejskich Ośrodków Zdrowia w Boguszycach i Ligocie Polskiej,
- 6) organizacji pozarządowych,
- 7) kurator zawodowy.

Stosownie do art. 9a ust. 3 ustawy w skład zespołu interdyscyplinarnego wchodzi przedstawiciele:

- 1) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej;
- 2) gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
- 3) Policji;
- 4) oświaty;
- 5) ochrony zdrowia;
- 6) organizacji pozarządowych.

Stosownie do art. 9a ust. 4 ustawy w skład zespołu interdyscyplinarnego wchodzi także kuratorzy sądowi. Z kolei wedle art. 9a ust. 5 ustawy w skład zespołu interdyscyplinarnego mogą wchodzić także prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 3, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Wedle przytoczonej wyżej normy kompetencyjnej, zawartej w art. 9a ust. 15 ustawy, rada gminy ma określić wyłącznie tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania. Delegacja ustawowa nie przyznaje zatem Radzie Gminy kompetencji do ustalania składu zespołu interdyscyplinarnego poprzez wskazanie jednostek, których przedstawiciele są uprawnieni do uczestniczenia w pracach Zespołu. Skoro zatem Rada nie posiada uprawnienia do określenia składu zespołu, to tym bardziej nie może dokonywać ograniczeń w tym zakresie (w skład zespołu mogą bowiem wchodzić – poza członkami określonymi przez Radę – także prokuratorzy oraz przedstawiciele innych podmiotów). Ponadto, skład zespołu interdyscyplinarnego określa art. 9a ust. 3, 4 i 5 ustawy. Jednocześnie, zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy, zespół interdyscyplinarny powołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. W świetle powyższego należy stwierdzić, że skład zespołu powinien być określony przez Wójta Gminy, który stosując bezpośrednio przepisy ustawowe i działając w oparciu o zawarte porozumienia ze wskazanymi wyżej podmiotami, ustala ostatecznie, jakie jednostki będą reprezentowane w Zespole. Tym samym nie sposób uznać, że Radzie Gminy przysługują jakiegokolwiek kompetencje do określenia w sposób wiążący składu Zespołu Interdyscyplinarnego. Jest to wyłączna kompetencja organu, który zespół powołuje.

W Rozdziałach 3 i 4 załącznika do uchwały nr IX/43/11 Rada określiła zadania zespołu interdyscyplinarnego. Tymczasem zadania jakie powinien realizować zespół interdyscyplinarny zostały już określone przez ustawodawcę w art. 9b ustawy. Zgodnie ze wskazanym przepisem:

1. Zespół interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

2. Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3 i 5, oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;*
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;*
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;*
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;*
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.*

3. Do zadań grup roboczych należy, w szczególności:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie;*
- 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy;*
- 3) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.*

Postanowienia Rozdziału 3 i 4 załącznika do uchwały nr IX/43/11 naruszają przepisy ustawy w dwojaki sposób. Po pierwsze Rada wykroczyła poza ramy upoważnienia ustawowego zawartego w art. 9a ust. 15 ustawy. Po drugie dokonała modyfikacji art. 9b ustawy. Przekroczenie kompetencji ustawowej art. 9a ustawy stanowi działanie Rady polegające na określeniu zadań zespołu interdyscyplinarnego. Rada jest bowiem uprawniona w świetle art. 9a ust. 15 ustawy jedynie do określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Dlatego też nie może nakładać w akcie prawa miejscowego (jakim jest niewątpliwie uchwała wydana w oparciu o wskazany wcześniej art. 9a ust. 15 ustawy) żadnych zadań na zespół interdyscyplinarny. Jakiegokolwiek zadania, które Rada mogłaby nałożyć na zespół interdyscyplinarny powinny być zawarte w gminnym programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, wydawanym w oparciu o art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy. Z kolei modyfikację przepisu art. 9b ustawy stanowi nałożenie na zespół zadań różniących się od tych określonych w ustawie. Należy w tym przypadku zwrócić uwagę na następujące kwestie.

W ramach zadań nałożonych na zespół interdyscyplinarny Rada w ogóle nie odniosła się do podstawowego zadania zespołu jakim jest realizacja przez zespół działań określonych w gminnym programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ofiar przemocy w rodzinie (art. 9b ust. 1 ustawy). Ponadto zgodnie z wcześniejszym stwierdzeniem określenie przez Radę celów i zadań zespołu interdyscyplinarnego nie odpowiada art. 9b ust. 2 ustawy. Dokonując szczegółowej analizy porównawczej przepisów wprowadzonych przez radę i tych zawartych w ustawie organ nadzoru doszedł do następujących wniosków.

Na wstępie należy podnieść, że w przepisie art. 9b ust. 2 ustawy określającym zadania zespołu interdyscyplinarnego ustawodawca posłużył się zwrotem „w szczególności”, który oznacza, że katalog zadań ma charakter otwarty. Tymczasem zadania zespołu określone przez Radę w Rozdziale 3 i 4 załącznika do uchwały mają charakter zamknięty. Oznacza to, że Rada bezpodstawnie ograniczyła zakres działania zespołu interdyscyplinarnego do zadań określonych w uchwale.

Z postanowień zawartych w Rozdziale 3 w ust. 1 i 2 oraz w Rozdziale 4 ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 załącznika do uchwały wynika, że zespół interdyscyplinarny uprawniony jest do podejmowania konkretnych działań polegających na udzielaniu efektywnej pomocy i interwencji w sytuacjach problemowych dotyczących osób, rodzin, grup problemowych i środowisk dysfunkcyjnych. Określona została również forma tej pomocy: poradnictwo socjalne, prawne, psychologiczne, interwencje, uruchamianie procedur, podejmowanie działań w ramach procedury „Niebieska karta”. Tymczasem ustawodawca w art. 9b ust. 2 pkt 2 w bardzo ogólny sposób wypowiada się o podejmowaniu działań przez zespół, nie określając konkretnie środowiska zagrożonego, jak również nie określając na czym mają polegać tego typu działania, stwierdzając jedynie, że mają one służyć przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. W ocenie organu nadzoru tak skonstruowane postanowienia oraz charakter pozostałych zadań wymienionych w art. 9b ust. 2 ustawy prowadzi do wniosku, że zespół interdyscyplinarny nie posiada uprawnień do podejmowania konkretnych (doraźnych) działań, polegających na bezpośrednim udzielaniu pomocy w przypadku wystąpienia przemocy w rodzinie. Natomiast określone przez Radę zadania, zawarte w rozdziale 3 i 4 załącznika do uchwały takie rozwiązania sugerują. Należy w tym miejscu podkreślić, że tego typu czynności winny być realizowane przez podmioty o których mowa w art. 9a ust. 3 i 5 ustawy, a więc przez odpowiednie jednostki organizacyjne pomocy społecznej, gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych, policję, placówki oświaty, jednostki ochrony zdrowia, organizacje pozarządowe, prokuraturę i przedstawicieli podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Zespół działań natomiast w sposób pośredni poprzez wskazane podmioty, realizując zadania określone w art. 9b ustawy i w gminnym programie przeciwdziałania przemocy. Zgodnie bowiem z wolą ustawodawcy rolą zespołu jest zatem integrowanie i koordynowanie działań tych podmiotów w ramach nałożonych na niego zadań, o których mowa w art. 9b ust. 2 ustawy, a także w ramach zadań ustalonych przez Radę w gminnym programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Oznacza to, że rolą zespołu interdyscyplinarnego, stosownie do postanowień rzeczzonego przepisu, nie jest podejmowanie bezpośrednich działań na rzecz ściśle określonych grup, rodzin czy osób, ale działalność o charakterze wspomagającym i doradczym w stosunku do podmiotów o których mowa w art. 9a ust. 3 i 5 ustawy. Należy bowiem przypomnieć, że przepis art. 9b ust. 2 ustawy wyraźnie stanowi, że zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3 i 5, oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w ramach określonych w ustawie działań.

Tak przyjętą interpretację potwierdza również fakt, że zespół interdyscyplinarny tworzą przedstawiciele tych podmiotów, którzy uczestnicząc w pracach zespołu, problemy związane z przemocą w rodzinie są w stanie dostrzec z różnych punktów widzenia i bardziej horyzontalnie. Wspomaganie i koordynowanie działań podmiotów z tej płaszczyzny ma służyć racjonalnemu i skutecznemu spełnianiu przez nie zadań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Przyjętą wykładnię należałoby również odnieść do grup roboczych tworzonych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, o których mowa w art. 9a ust. 10 i art. 9b ust. 3 ustawy. Ich rolą jest wykonywanie zadań określonych w ustawie w odniesieniu do już zaistniałych przypadków przemocy w rodzinie. Nie oznacza to jednak, że mają one uprawnienie do podjęcia docelowych (doraźnych) działań. Ich rola sprowadzać się będzie do m. in. wyszukiwania i rejestracji konkretnych problemów, opracowywania planu ich rozwiązania, realizacji tego planu poprzez podmioty do tego uprawnione i zbierania danych o podjętych działaniach. Potwierdzeniem takiego stanu rzeczy jest instytucja „Niebieskiej Karty” uregulowana w art. 9d ustawy. To właśnie dopiero w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” można dokonać realnej interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą. Należy jednocześnie zauważyć, że interwencji tej nie będzie dokonywać zespół interdyscyplinarny i jego członkowie, ale przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

W Rozdziale 4 ust. 1 pkt 1 Rada postanowiła, że cele zespołu są realizowane poprzez ocenę sytuacji problemowej osoby indywidualnej, rodziny, grup problemowych lub środowisk znajdujących się w sytuacji kryzysowej oraz wypracowanie sposobu postępowania, który będzie miał na celu przywrócenie integralności rodziny lub środowiska oraz możliwości realizowania funkcji, oraz podejmowanie działań przewidzianych przez przepisy prawa. Tymczasem art. 9b ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że rolą zespołu jest jedynie diagnozowanie przemocy w rodzinie. Chodzi tutaj o bardzo ogólne rozpoznawanie i rozwiązywanie problemów dotyczących przemocy w rodzinie na szczeblu gminnym. Zadania przypisane zespołowi w tym zakresie stosownie do art. 9b ust. 3 ustawy należą do jego grup roboczych, z tą różnicą, że zgodnie z ustawą tworzy się plany pomocy, które powinny się odnosić do indywidualnych przypadków wystąpienia przemocy w rodzinie, a więc dotyczyć konkretnych zdarzeń wystąpienia takiej przemocy, a nie oceny sytuacji osób indywidualnych, rodzin, grup problemowych lub środowisk znajdujących się w trudnej sytuacji.

Orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 118 w zw. z art. 143 zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Ponadto należy zauważyć, że w ramach regulacji dotyczącej zespołu interdyscyplinarnego, ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia w drodze uchwały trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Upoważnienie to nie daje podstawy do określenia zadań takiego zespołu. Dlatego w ocenie organu nadzoru zapisy Rozdziału 3 i 4 załącznika do uchwały stanowią wykroczenie poza ramy upoważnienia ustawowego zawartego w art. 9a ust. 15 ustawy.

Należy zwrócić uwagę, że przedmiotowa uchwała jako znajdująca generalne zastosowanie i mająca charakter abstrakcyjny, zaliczana jest do katalogu aktów prawa miejscowego. Mając na uwadze jej przedmiot oraz zakres spraw powierzonych do doprecyzowania radzie gminy, należy zauważyć, że przedmiotowa uchwała będzie stanowiła podstawę funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego. Powszechnie obowiązujący charakter zawarty w uchwale norm zobowiązuje zatem do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego

m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2580

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.315.2011.MS6-1

Wrocław, dnia 13 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność § 2 ust. 1 i ust. 2 uchwały Rady Gminy Jerzmanowa nr IX/59/2011 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa.

Uzasadnienie

Rada Gminy Jerzmanowa na sesji w dniu 29 czerwca 2011 r. podjęła m.in. uchwałę nr IX/59/2011 w sprawie określenia zasad udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa.

Badana uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 6 lipca 2011 r., przesłana pismem o sygn. OR.I.0001.38.2011 z dnia 5 lipca 2011 r.

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, iż § 2 uchwały istotnie narusza art. 42 ust. 6 i ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Organ stanowiący Gminy Jerzmanowa, mocą niniejszej uchwały określił zasady udzielania i rozmiaru zniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych dla dyrektorów szkół na terenie Gminy Jerzmanowa.

W podstawie prawnej uchwały, Rada powołała się na przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy oraz na art. 42 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.). Stosownie do powołanego przepisu ustawy Karta Nauczyciela, „Organ prowadzący szkołę lub placówkę określa (...) 2) zasady udzielania i rozmiar obniżek, o których mowa w ust. 6, oraz przyznaje zwolnienia od obowiązku realizacji zajęć, o których mowa w ust. 3”.

W § 2 uchwały Nr IX/59/2011 Rada postanowiła, że: „1. W uzasadnionych przypadkach kiedy warunki pracy szkoły lub przedszkola wpływają na zwiększenie zadań dyrektora Wójt Gminy może zwiększyć rozmiar zniżki lub zwolnić dyrektora od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć, o którym mowa w tabeli w § 1. 2 Zwiększenie zniżki lub zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 udziela się na wniosek dyrektora na czas określony.”

Treść zakwestionowanego § 2 uchwały narusza, zdaniem organu nadzoru, w sposób istotny art. 42 ust. 7 pkt 2 Karty Nauczyciela. Na podstawie upoważnienia ustawowego Rada zobowiązana jest określić zasady, na jakich m.in. dyrektorowi szkoły, w zależności od wielkości i typu szkoły oraz warunków pracy zostanie obniżony tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć i jaki będzie rozmiar tych obniżek. Kompetencją organu prowadzącego szkołę jest także ewentualne przyznanie zwolnienia od obowiązku realizacji zajęć. Powyższe oznacza, że to Rada decyduje o tym, czy osobom wskazanym w art. 42 ust. 6 Karty Nauczyciela obniży tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć czy też w ogóle zwolni je od obowiązku prowadzenia zajęć. Natomiast w art. 42 ust. 6 w związku z art. 42 ust. 7 pkt 2 Karty Nauczyciela brak jest upoważnienia dla Rady do przekazania innemu podmiotowi, w tym przypadku Wójtowi Gminy Jerzmanowa kompetencji do decydowania o tym, czy w określonych okolicznościach nauczyciel, któremu powierzono stanowisko kierownicze będzie zwolniony od obowiązku realizacji tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin czy też nie. Zdaniem organu nadzoru zasadne jest stwierdzenie nieważności przytoczonego zapisu uchwały z uwagi na istotne naruszenie art. 42 ust. 6 w związku z art. 42 ust. 7 pkt 2 Karty Nauczyciela. Przywołana norma kompetencyjna wyznacza organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego zakres spraw podlegających regulacji w treści uchwały. Przekazanie swoich kompetencji przez Radę Gminy Jerzmanowa organowi wykonawczemu gminy-Wójtowi Gminy Jerzmanowa, wychodzi poza zakres upoważnienia ustawowego. Organ nadzoru podkreśla, iż wszelkie uchwały podejmowane przez organ stanowiący gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać.

Należy zaznaczyć, że organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2581

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.607.2011.MW2

Wrocław, dnia 13 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej Ząbkowicach Śląskich z dnia 30 czerwca 2011 roku nr **XV/61/2011** w sprawie: zmiany uchwały nr VI/22/2010 z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami wchodzącymi w skład gminnego zasobu nieruchomości.

Uzasadnienie

W trakcie sesji dnia 30 czerwca 2011 roku Rada Miejska w Ząbkowicach Śląskich podjęła uchwałę nr **XV/61/2011** w sprawie: zmiany uchwały nr VI/22/2010 z dnia 02 czerwca 2010 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami wchodzącymi w skład gminnego zasobu nieruchomości, zwaną dalej uchwałą.

Uchwała ta, przesłana pismem z dnia 1 lipca 2011 r. nr BRM.0711.42.2011.MGW, wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 lipca 2011 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego Organ Nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 11, art. 25 ust. 1, art. 71 ust. 1 i art. 72 ust. 2, art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. nr 102 poz. 651 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a, art. 30 ust. 2 pkt 3 oraz art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. nr 16 poz. 93 ze zm.) w związku z art. 7, art. 94 i art. 169 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. 1997 r. nr 78, poz. 483 ze zm.).

Jako podstawę podjęcia uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a, art. 40 ust. 1 i 2 pkt 3, art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym a także art. 13 ust. 1 i art. 67 ust. 1, art. 72, ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Mocą § 1 kwestionowanej uchwały w nowelizowanej uchwale dodaje się § 10a w brzmieniu: „1. Za oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne. 2. Stawka procentowa pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego wynosi 25% ceny nieruchomości gruntowej.”

Wykonanie uchwały powierzono Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich. W § 3 uchwały stwierdza się, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

W ocenie organu nadzoru podjęta uchwała stanowi realizację kompetencji wynikającej z przywołanych wyżej przepisów ustawy o samorządzie gminnym, upoważniających Radę Miejską do określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony (art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a) i podjęcia aktu prawa miejscowego w zakresie zasad zarządu mieniem gminy (art. 40 ust. 1, ust. 2 pkt 3, art. 41 ust. 1). Przepisy te determinują zakres przedmiotowego upoważnienia, a wynika z nich możliwość określenia przez Radę Miejską ogólnych zasad, którymi powinien kierować się organ wykonawczy Gminy, gospodarując należącym do tej jednostki mieniem (w tym przypadku nieruchomościami).

Przy ocenie legalności uchwały trzeba mieć przede wszystkim na uwadze art. 169 ust. 1 Konstytucji, według którego jednostki samorządu terytorialnego wykonują swoje zadania za pośrednictwem organów stanowiących i wykonawczych, zaś ustrój wewnętrzny jednostek samorządu terytorialnego określa ją, w granicach ustaw, ich organy stanowiące. Skoro ustawodawca konstytucyjny powołał organy stanowiące i wykonawcze, jako organy jednostek samorządu terytorialnego, to jako zasadę należy przyjąć, że przyznane ustawami kompetencje jednemu organowi gminy nie mogą być realizowane przez inny organ tej jednostki. Rozróżniając organy wykonawcze i stanowiące jednostek samorządu terytorialnego,

Konstytucja pozostawia tymże jednostkom kompetencje do kształtowania ich ustroju wewnętrznego w granicach określonych przez ustawy.

W rozpoznawanej sprawie najistotniejszy jest podział kompetencji organów gminy przeprowadzony w ustawie o samorządzie gminnym oraz w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Trzeba przy tym zaznaczyć, że kompetencje, rozumiane jako prawne formy działania, są nienaruszalne, chyba że ustawa wyraźnie na to zezwala, w przeciwnym przypadku prowadziłoby to do chaosu organizacyjnego i braku klarownego podziału kompetencji. (Z. Leoński: *Ustrój samorządu terytorialnego w RP*, Poznań 1991, s. 31).

Podział organów gminy na stanowiące i wykonawcze został rozwinięty i uszczegółowiony w rozdziale 3 ustawy o samorządzie gminnym. Wedle obecnie obowiązujących w tej kwestii przepisów, organem stanowiącym jest rada gminy (art. 15 ust. 1), organem wykonawczym zaś wójt (burmistrz, prezydent miasta). Normę kolizyjną stanowi art. 18 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Organ ten nie może natomiast podejmować czynności, które należą do sfery wykonawczej, gdyż byłoby to naruszeniem konstytucyjnej zasady podziału organów gminy na stanowiące i wykonawcze (B. Dolnicki: *Pozycja prawna wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wobec rady gminy*, Samorząd Terytorialny 2007, nr 1).

Dla oceny legalności uchwały konieczne zatem jest ustalenie, czy wprowadzone przez Radę Miejską wytyczne sformułowane są w sposób na tyle ogólny, aby nie ograniczać przysługującego Burmistrzowi Ząbkowic Śląskich uprawnienia do gospodarowania gminnym zasobem nieruchomości, wynikającego z art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami a także art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym. W art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca przyjął bowiem, że do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym, z kolei zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami gminnym zasobem nieruchomości gospodaruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. W ustawie o gospodarce nieruchomościami wskazuje się ponadto w art. 11, że z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z przepisów tej ustawy oraz odrębnych ustaw, organami reprezentującymi jednostki samorządu terytorialnego są ich organy wykonawcze.

Przywołane unormowania pozwalają twierdzić, że bieżące gospodarowanie mieniem gminy, rozumiane jako podejmowanie czynności faktycznych lub prawnych mających na celu realizację funkcji społeczno-gospodarczego przeznaczenia tych praw i obowiązków, należy do jej organu wykonawczego. Inaczej mówiąc, według przyjętych rozwiązań prawnych zasadą pozostaje dokonywanie przez organ egzekutywy czynności faktycznych i prawnych w imieniu i na rzecz gminy. W konsekwencji organ stanowiący gminy decyduje w zakresie bezpośrednio i wprost przekazanym mu przez ustawę. Pogląd taki znajduje wsparcie w orzecznictwie przyjmującym, że przekazanie pewnych spraw do kompetencji rady gminy jest wyjątkiem, który musi być interpretowany ściśle i nie może prowadzić do swobodnego przejmowania przez radę do rozstrzygania w drodze uchwał wszystkich spraw ważnych z punktu widzenia gospodarki gminy (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 października 2004 r. II SA 3144/03, Lex nr 16073).

Z powyższych względów realizacja uprawnienia do określania zasad zarządu mieniem czy też zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o których mowa w ustawie o samorządzie gminnym, powinna następować poprzez opracowanie zbioru podstawowych reguł postępowania organu wykonawczego w danym zakresie, z pominięciem szczegółowych postanowień przewidzianych do konkretyzacji w umowie zawieranej przez gminę reprezentowaną przez jej organ wykonawczy (tak w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2008 r. II SA/Wr 554/07).

Rada Miejska w Ząbkowicach Śląskich w kwestionowanej uchwale zawarła postanowienie, z którego wynika konieczność uiszczenia opłat za oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste oraz ustaliła, że stawka procentowa pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego wynosi 25% ceny nieruchomości gruntowej. Tymczasem to z art. 71 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami wynika, że za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę i opłaty roczne, a art. 72 tej ustawy stanowi jednoznacznie, że opłaty z tytułu użytkowania wieczystego ustala się według stawki procentowej od ceny nieruchomości gruntowej określonej zgodnie z art. 67 (ust. 1), zaś stawka procentowa pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego wynosi od 15% do 25% ceny nieruchomości gruntowej (ust. 2). Natomiast konkretną wysokość pierwszej opłaty i opłat rocznych oraz udzielanych bonifikat i sposób spełnienia tych świadczeń ustala się w umowie (art. 73 ust. 5 ustawy). Jeśli zatem to organ wykonawczy gminy zawiera w jej imieniu umowy (co wynika z art. 11 i 25 ustawy o gospodarce nieruchomościami), to w zakresie kompetencji tegoż organu pozostaje także umowne ustalenie pierwszej opłaty za użytkowanie wieczyste, z uwzględnieniem granic zakreślonych w art. 72.

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić nieważność uchwały w zakresie, w jakim wprowadza ona do uchwały nowelizowanej § 10a ust. 2. Zawarta w nim regulacja ogranicza swobodę Burmistrza w realizacji powierzonego mu ustawowo zadania, czym narusza podział kompetencji pomiędzy

organy Gminy, a ponadto wykracza poza przyznane Radzie Miejskiej uprawnienie także w ten sposób, że ustala treść przyszłych umów zawieranych z użytkownikami wieczystymi. Warto w tym miejscu wskazać na art. 353¹ Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zasada ta, przyznająca stronom swobodę w kształtowaniu łączącego je stosunku umownego, musi mieć także zastosowanie w przypadku umów, w których jedną ze stron będzie Gmina.

W odniesieniu natomiast do wprowadzanego do zmienianej uchwały § 10 a ust. 1 organ nadzoru stwierdził, że zawarta w nim regulacja stanowi zbędne powtórzenie art. 71 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Z faktu istnienia określonej regulacji ustawowej należy wywieść brak uprawnienia po stronie Rady Miejskiej Ząbkowic Śląskich do rozstrzygania mocą wydanej przez siebie uchwały o konieczności ponoszenia opłat z tytułu użytkowania wieczystego. W tym kontekście omawiana regulacja musi zostać uznana za podjętą bez jakiejkolwiek podstawy prawnej, a więc niezgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Należy także wskazać na przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908), a konkretnie na § 135, 136 i 137, mających zastosowanie do projektów aktów prawa miejscowego w oparciu o § 143 rozporządzenia, a z których wynika, że w uchwale i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie upoważniającym dany organ do uregulowania określonego zakresu spraw, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji organu, wyznaczone w tym przepisie.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem organu nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego- Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2582

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.631.2011.MW2

Wrocław, dnia 13 lipca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 7 uchwały Rady Gminy Oława z dnia 30 czerwca 2011 r. nr **XIV/63/2011** w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Oława i jej jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania ulg.

Uzasadnienie

Rada Gminy Oława, działając w ramach przysługującego jej upoważnienia wynikającego z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w trakcie sesji dnia 30 czerwca 2011 r. podjęła uchwałę nr XIV/63/2011 *w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Oława i jej jednostkom organizacyjnym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania ulg*, zwaną dalej uchwałą.

Uchwała ta, przesłana pismem Wójta Gminy Oława z dnia 4 lipca 2011 r. nr BR.0711.27.2011, wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 lipca 2011 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 7 uchwały z istotnym naruszeniem art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.) a także art. 82 - 88 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. nr 16 poz. 93 ze zm.).

Zgodnie z wynikającą z art. 59 ust. 2 ustawy normą kompetencyjną organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1 tego przepisu (umorzenia, odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty należności cywilnoprawnej), warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazuje organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.

W § 7 uchwały zastrzeżono, że *Gmina Oława może uchylić się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli o udzieleniu ulgi w spłacie należności, jeżeli okaże się, że dowody na podstawie których udzielono ulgi, okazały się fałszywe albo nierzetelne albo wówczas gdy dłużnik wprowadził Gminę Oława w błąd co do okoliczności uzasadniających udzielenie ulgi. W takim przypadku należność staje się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami naliczanymi od pierwotnych terminów wymagalności.*

Umieszczenie tego typu regulacji w akcie prawa miejscowego sugeruje istnienie po stronie organu stanowiącego uprawnienia do wskazania w akcie administracyjnym okoliczności, w których organ, działający w oparciu o tę właśnie normę, uprawniony byłby do uchylenia się od skutków złożonego oświadczenia woli. Należy przy tym zaznaczyć, że kwestionowana uchwała dotyczy należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawny, przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, a więc mających źródło w zawartej wcześniej umowie cywilnej.

Tymczasem to ustawodawca w Kodeksie cywilnym rozstrzyga, co stanowi wadę oświadczenia woli, wpływającą na jego skuteczność prawną a także o możliwości uchylenia się od jego skutków prawnych. Przepisy od art. 82 do art. 88 Kodeksu mają zastosowanie do wszystkich czynności prawnych z zakresu prawa cywilnego, a ich stosowanie mogłoby być wyłączone mocą przepisów szczególnych. Ustawa o finansach publicznych takich regulacji o szczególnym charakterze w stosunku do norm kodeksowych nie zawiera, przeciwnie, pomocniczo można nawet wskazać, że w odniesieniu do należności pieniężnych, mających charakter cywilnoprawny, przypadających organom administracji rządowej, państwowym jednostkom budżetowym i państwowym funduszom celowym, ustawodawca w art. 58 ust. 2 ustawy wprost wskazuje, że umorzenie należności oraz odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożenie płatności całości lub części należności na raty następuje w formie pisemnej, na podstawie przepisów prawa cywilnego. Należy przez to rozumieć, że w zakresie nie uregulowanym w ustawie oraz nie przekazanym do uregulowania w drodze aktu prawa miejscowego, w odniesieniu do składanych przez Gminę oświadczeń woli stosuje się wyłącznie przepisy Kodeksu cywilnego.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że regulacja zawarta w § 7 uchwały wykracza poza przyznaną Radzie Gminy kompetencję, ograniczającą się wyłącznie do określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu udzielania ulg, o których mowa w art. 59 ust. 1 ustawy. W ramach określenia zasad, sposobu i trybu udzielania ulg możliwe jest wyłącznie wprowadzenie regulacji dotyczących tego, w jaki sposób i w jakich okolicznościach przyznanie takiej ulgi jest możliwe, a więc postępowania zmierzającego do umorzenia, odroczenia czy rozłożenia na raty należności jednostki samorządu terytorialnego.

W świetle powyższego należy uznać, że § 7 uchwały wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie, co stoi w sprzeczności z konstytucyjną zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wicewojewoda Dolnośląski:
Ilona Antoniszyn-Klik

2583

OBWIESZCZENIE KOMISARZA WYBORCZEGO W JELENIEJ GÓRZE

z dnia 13 lipca 2011 r.

w sprawie podania do publicznej wiadomości informacji o zmianach w składzie Rady Miejskiej Jeleniej Góry

Na podstawie art. 182 i 183 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw /Dz. U. z 2010 r. Nr 176, poz.1190, Dz. U. z 2011 r. Nr 34, poz. 172 / Komisarz Wyborczy w Jeleniej Górze

podaje do wiadomości publicznej, że

Rada Miejska Jeleniej Góry uchwałą nr 112.XV.2011 z dnia 12 lipca 2011 r. stwierdziła, wygaśnięcie w okręgu wyborczym nr 3, mandatu radnego **Jerzego Józefa Lenarda**, z listy nr 4 – KW PLATFORMA OBYWATELSKA RP.

Na jego miejsce, na podstawie uchwały tej Rady nr 114.XVI.2011 z dnia 12 lipca 2011 r. wstąpił **Tomasz Marek Kałużny** – kandydat z tej samej listy, który w wyborach uzyskał kolejno największą liczbę głosów i nie utracił prawa wybieralności.

Komisarz Wyborczy w Jeleniej Górze:
Ewa Szymańska-Habzda

2584

**OGŁOSZENIE NR 1\2011
STAROSTY JELENIOGÓRSKIEGO**

z dnia 5 lipca 2011 r.

**w sprawie zgłaszania kandydatów na członków Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób
Niepełnosprawnych w Jeleniej Górze**

Zgodnie z art. 44b ust. 1 i art. 44c ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 214, poz. 1407) i § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 560) **zawiadamia się**, że w ciągu 14 dni od dnia opublikowania niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, działające na terenie powiatu jeleniogórskiego organizacje pozarządowe, fundacje i jednostki samorządu terytorialnego mogą zgłaszać po jednym kandydacie na członka Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Jeleniej Górze wraz z krótką charakterystyką kandydata.

Zgłoszenia należy dokonywać na adres Starosty Jeleniogórskiego, 58-500 Jelenia Góra, ul. Kochanowskiego 10.

Starosta Jeleniogórski:
Jacek Włodyga

-
- Informacja o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego:
 - 1) egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych, w miarę posiadanych rezerw można nabywać w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 1178, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - 2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia do Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - Informacja o czasie i miejscu, w którym wyłożone są do powszechnego wglądu zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skrowidzami:
 - 1) Biblioteka Urzędowa Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 3004–3005, w godz. 9–15 (pn.–pt.), tel. 71/340-62-54
 - 2) Internet na stronie: <http://www.duw.pl>
-

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: a.augustynowicz@duw.pl

Skład druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: dziennik@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1